

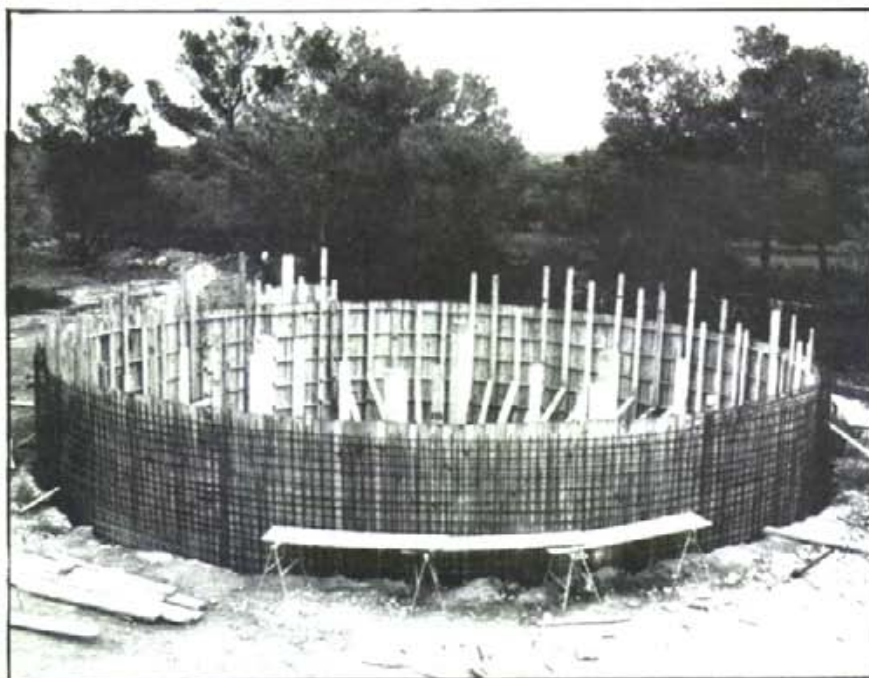
L'ucmajor

de pinte en ample

REVISTA MENSUAL

Maig 1989

Número 90 - Preu: 100 Ptes.

**EL POU DE SON GARCIES
SUBMINISTRARÀ AIGUA
POTABLE A S'ARENAL**

**ANDREU
PUIGSERVER SERÀ
PROFESSOR DE LA
NICK BELLETTIERI
TENNIS ACADEMY
(EE.UU.)**

**EN TOMEU PENYA ÉS
EL PADRÍ DE LA
BANDA DE CORNETES I
TAMBORS**

MONTEGO

SERVEI OFICIAL «MICHELL»

**ANIVERSARIO
AUSTIN ROVER
HASTA EL 31 DE MAYO
PRECIOS
INCREIBLES
INFORMESE**

Véalo en:

ILLA MOTORS, S.L.

Avgd. Cavaller Ramón Santmartí, s/n. - Tel. 66 01 46
07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

AUSTIN ROVER

Revista mensual
Dep. Leg. PM-350-1.981
Any VIII

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor

INFORMACIÓ I

PUBLICITAT:
C/ Bisbe Taixaquet, 105
(Lluçmajor)

DIRIGEIX:
Catalina Font

COL·LABOREN:

Joana Artigues
Francisca Barceló
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Miquel Bezares
Francisca Capellà
Miquel Cardell
Joan Clar
Joan Contestí
Bartomeu Font
Joana Font
Càndida Gamundí
Antoni Garau
Catalina Garau
Joan B. Garau
Maties Garcias
Catalina Janer
Miquel Janer
Coloma Julià
Antoni Llompart
Margarida Martín
Miquel Mascaró
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margarida Palou
Sebastià Rubí
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Jerònia Socias
Joan Socias
Gabriel Thomàs
Arnau Tomàs
Pere F. Torrents
Antoni Vadell
Francesc Verdera

SECCIÓ ESPORTIVA:

Coordenador:
Joan Quintana

Col·laboren:
Sebastià Monserrat
Jaume Manresa

FOTOGRAFIES:

M. Clar
C. Julià
Mut Fotos
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:

Informacions Llevant S.A.

El pensament de la
Revista s'expressa només
a través de l'Editorial.

No és el foc la pitjor barbàrie

L'atemptat contra el repetidor propietat de l'associació Vultur, germana d'Obra Balear, constitueix, fins ara, el més clar i alarmant exemple de l'odi que sent una minoria violenta contra tot allò que signifiqui recuperar la normalitat de viure en mallorquí a Mallorca.

Aquest incendi no ens ha de venir de nou, la mà que va calar foc a la benzina és la mateixa que dues vegades va intentar cremar el local de l'Obra Cultural Balear a Palma, la mateixa que destrossa sistemàticament qualsevol tímid intent de retolació en la llengua de Mallorca als carrers de Mallorca, la mateixa que intenta impedir per tots els mitjans que el funcionari deixi algun dia d'ésser únicament castellà, la mateixa que no consent que unes poques escoles de Mallorca funcionin en l'idioma del nostre país, la mateixa que escriu i brama contra el fantasma del separatisme per impedir que els nostres nins descobresquin que dos i dos són quatre i tres per cinc són quinze.

Aquesta mà és la que quan intenta escriure no pot confegir més de vint-i-cinc línies de desbarats, la mà que protesta contra la «marginació» del castellà, la que inventa conflictes i incompatibilitats entre mallorquí i català per despistar la gent i amagar el seu fi: la imposició del castellà i la perfecta assimilació de Mallorca a Castella. I justament aquests «espanyolistes» que diuen ésser els «defensors» del castellà són els mateixos que impedeixen la integració dels immigrants, els que creen fantasmes per enfrontar «mallorquins» i «forasters» i guanyar per al seu objectiu la divisió del poble, la destrucció del país, la inviabilitat de la democràcia.

Però enmig de la tristesa que ens causen aquests actes, condemnats per la gran majoria dels mallorquins, indígenes i novenguts, desperta l'alegria d'una nova llum: L'atemptat confirma no només que la violència és un patrimoni irrenunciable dels enemics del nostre país, fins i tot en els moments en que podrien quasibé cantar victòria —més de la meitat dels joves de Palma no parlen la nostra llengua, la nova llei de TV privades suposarà un reforç decisiu a la programació en castellà, la Llei de Normalització Lingüística és paper banyat, les competències d'educació no arriben...—; l'atemptat confirma, sobretot, que estam en el bon camí, que la TV3 és una eina fonamental

—encara que millorable— en el procés de normalització lingüística, que els mallorquins l'entenem i veim que l'entenem, que la seva qualitat és bona i, per tant, ens agrada. i això no ho poden pair.

Ara és el moment de no deixar-nos arrossegar cap a una espiral de violència on duim les de perdre. Ara és el moment de denunciar totes aquelles condemnes purament verbals dels fets, però que demostrin solidaritat amb la intenció i els objectius dels terroristes. Ara és el moment de desemascarar el discurs, de cada dia més freqüent, que pretén culpabilitzar els nacionalistes de la tensió social i lingüística, quan són els acusadors —fariseus i fiscals de pa-amb-fonteta— els que des de les seves tribunes han animat i sembrat els vents que avui, plorinyant, recullen esdevinguts tempesta. I, sobretot, ara és el moment de seguir endavant, d'anar per feina amb els plantejaments clars i rigorosos de sempre: una societat només pot tenir una llengua, no hi ha cap excepció en tot el món a aquesta regla; tot bilingüisme és, doncs, transitori; l'idioma de Mallorca és el català.

En aquest procés de recuperació completa de la nostra cultura, de cara al segle XXI, la televisió hi tindrà un paper decisiu: a l'Europa dels audiovisuals sense fronteres un poble sense una TV nacional pròpia serà tan mort com un poble sense escriptura ni impremta en l'Europa Moderna.

I què entenem per una televisió nacional? Sense dubte alguna cosa més que TV3. La televisió que volem ha d'ésser completa i articuladora, centrada en el país i no sucursalista, ha de tenir diversos canals complementaris i ha d'ésser Balear i Valenciana i no només estrictament catalana del Principat. La nostra televisió ha d'ésser una televisió plenament assumida com a pròpia a tot el nostre territori (Balears, Catalunya i València); una televisió equiparable a qualsevol televisió nacional europea, ha d'ésser la primera televisió del seu àmbit lingüístic.

Però mentrestant i des d'ara mateix convindrà tornar a unir tots els esforços que han de fer possible una immediata i perfecta recepció de TV3, sense brusca, si és possible.

Perquè només amb l'esforç conscient de tots i des de la unitat del nostre poble podrem evitar la trista fi de les nacions sense estat en una Europa Imperial.

CASA DE LA VILA

Extracte dels acords adoptats per la Comissió de Govern sessió ordinària (3-IV-89)

- Aprovar la despesa de 500.000 ptes. per procedir a la desratització a alguns punts del terme municipal, abonat aquesta quantitat a WILL-WILL.

- Amb el vot en contra del regidor del PSM, s'acorda la concessió a l'organitzador del Certamen de «Maja de Balears», ajuda per import de 75.000 ptes. i que es celebrarà en aquesta ciutat.

- Concedir 50.000 ptes. per finançar el curs de gimnàstica femenina, de manteniment.

- Desestimar peticions de condonació de pagament de l'impost de Circulació per tractar-se de titulars minusvàlids.

- Aprovar la certificació nº 9 i darrera de l'obra de construcció d'arxiu i dependència municipals, per import de 832.372 pts i abonar-les a l'Empresa Damià Monserrat Rafal.

- Informar favorablement sobre 64 llicències d'obres de particulars, amb un import per taxes de 2.998.253 pts.

- En relació a la petició de l'Associació de Pensionistes, Jubilats i Tercera Edat de Lluçmajor, sobre reducció del 50 % d'la quota d'abastiment d'aigua als pensionistes amb ingressos menors al salari mínim interprofessional, s'acorda estudiar cada cas i no de forma generalitzada.

- Adquirir un martell elèctric per a la brigada d'obres per un preu de 160.888 ptes. a l'Empresa Comercial Garcias y Servicios S.A.

- Formalitzar un contracte laboral amb Isabel Lull Bergas, per tres mesos, com a operària de neteja amb horari flexible.

- Autoritzar l'O.N.C.E. per instal·lar una caseta per a venda de cupons a la Plaça del Sabater i una altra a la Plaça Major, a S'Arenal.

- Quedar assabentats del nomenament de la funcionària administrativa, Sra. Antònia Julià.

- Sobre el pagament d'ajuda per transport escolar de minusvàlids (500.000 ptes.) s'acorda que siguin per trimestre, pagats per envant, modificant l'acord anterior.

- Rebre provisionalment l'obra de tractament dels camins rurals de Galdent, Ca'ts Aulets, Son Puigserver, Son Eixida, Son Granada i Son Eriçó.

- Concedir ajuda a l'APA del C.P. Jaume III, de 1.282.234 ptes. per transport escolar.

- Informar favorablement el dictamen de la Comissió Inf. d'Educació i Cultura pel qual els pregoners d'aquest any 1989 per les Fires de Lluçmajor, seran D. Damià Tomàs i per S'Arenal, D.

Bartomeu Sbert i, al mateix temps, publicar els pregoners de l'any passat.

- Aprovar una despesa de cent mil pessetes per un muntatge d'un audiovisual sobre el poblat de Capocorb.

- Concedir ajuda de 200.000 ptes. per reforma i restauració del Convent dels PP. Franciscans.

- Concedir una subvenció de 79.500 ptes. a la Unió de Pagesos de Mallorca, amb motiu de la celebració del III Congrés.

- Prorrogar el contracte del servei de normalització lingüística, subscrit el seu dia i procedir a l'augment del 5 % del preu d'aquest servei.

S'Arenal canvia d'imatge

A mesura que es van realitzant i prenent com els diferents projectes que el Consistori té prevists a S'Arenal, es pot afirmar, sense cap dubte, que la nostra zona turística va, poc a poc, canviant d'imatge. Primer foren les palmeres, sembrades a l'arena de la platja, ara les voreres i condicionament de la zona «2 de maig» i en un futur proper, l'embelliment i remodelació del carrer Miramar i primera línia.

Des que els socialistes arribaren a l'alcaldia han estat nombroses i quantioses les inversions que ha pres la

nova carretera amb destí a la zona costanera. En aquests moments, les expectatives se centren en el projecte que s'executarà sobre l'àmplia franja arenosa de la platja, des del torrent dels Jueus fins al Club Nàutic.

El projecte neix amb els millors auspícis. Per una banda hotelers, empresaris turístics i Ajuntament estan d'acord amb la millora i per l'altra la idea ha estat recollida inicialment pel Conseller de Turisme, Jeroni Cladera i els treballs podrien comptar amb una elevada subvenció econòmica de l'esmentada Conselleria.

Vè Aniversari de l'Associació de la Tercera Edat

Per celebrar el Vè aniversari de l'Associació de Jubilats, pensionistes i tercera edat de Lluçmajor va organitzar una sèrie d'activitats culturals i recreatives.

El passat dia 17 d'abril el Dr. Bartomeu Font Obrador els va oferir la conferència «Vè Centenari del descobriment d'Amèrica» al local social.

El 20 d'abril al Teatre Recreatiu actuaren els grups «Sis Som» i «Aria», a més de les intervencions d'alguns artistes locals. També es varen entregar unes plaques commemoratives a Bartomeu Viñas i a Margalida Salvà.

El dia 22 es concentraren 350 persones a un restaurant de Vilafranca per celebrar un dinar de companyonia, amb l'assistència del senador Antoni Garcias, del regidor Antoni Crespi, en representació de l'Ajuntament i de Rafel Socias, president de la Federació Balear de la Tercera Edat.

I per acabar aquest cicle d'activitats el proper 12 de maig a les deu del vespre al Teatre Recreatiu, el grup «Picadís» de S'Arenal escenificarà l'obra «A on anam?» de Martí Mayol. L'entrada serà de franc, amb el suport de l'Ajuntament. El director escènic és Miquel Ambros i els actors: Damià Tomàs, Caterina Riutort, Joana Bover, Nuri Boades, Maria A. Huguet, Tana Mesquida, Ferran Caldentey, Margalida Capellà, Nadal Caldentey, Andreu Segura, Joan Ferrer, Jaume Ferrà i Joan Sureda.

Avança de les Festes d'estiu

«Danza invisible» actuarà el 10 de juny

Les festes patronals i populars de S'Arenal, S'Estanyol i Lluçmajor enguany tendran una pre-estrena musical a principis de juny. Es tracta de l'actuació del Grup de pop-rock malagueny «Danza Invisible», que acutará en el Camp Municipal d'Esports el proper dissabte dia 10 de juny, precedit dels mallorquins de «La Isla».

Aquest recital, especialment adreçat a la joventut local i de tot Mallorca, és fruit de l'acord entre l'Ajuntament de Lluçmajor i l'empresa Espectacles Romàntic.

Segons aquests acord, la productora d'espectacles ofereix l'esmentada actuació pop-rock a Lluçmajor, a preus populars, a canvi de la contractació de les distintes orquestres i grups musicals que actuaran al llarg de les festes d'estiu. D'aquesta manera s'espera aconseguir una programació musical que inclogui diferent gèneres i tendències per a tots els gusts, des de la música dels clàssics balls enmig de les places fins a recitals de cançó en català i mostres del pop més actual com les que ara presentam.

M.G.

Deu anys d'ajuntaments democràtics

El passat 19 d'abril, al restaurant «Gran Via», l'Ajuntament de Lluçmajor va commemorar el desè aniversari de l'arribada de la democràcia als Ajuntaments, i, concretament, a la nostra agrupació local. A l'acte assistiren els antics regidors dels anteriors consistoris democràtics, a més dels distintes centres del nostre terme i un grapat de ciutadans.

Per obrir la commemoració va parlar el batle, D. Joan Monserrat, el qual va recordar el més important d'aquests 10 anys, fent especial menció al primer consistori democràtic, després de 40 anys i especialment al seu batle, D. Miquel Clar. Va recordar que la feina feta per aquest no va ser gens fàcil perquè va haver de remodelar la direcció, burocràcia i funcionament d'un Ajuntament conduït per les decisions de Madrid, a una corporació local com a tal institució democràtica, que pot dur les seves pròpies decisions.

Després, va recordar també el retgiró que va suposar el 23-F i manifestà que tant la legislatura del seu predecessor, D. Antoni Zanoguera com l'actual, ja no havien estat tant males de concloure perquè la institució s'havia consolidat gràcies a aquests deu anys de democràcia i també per haver obert les portes d'Europa cap a nosaltres i que, per tant, s'havia fet ja un gran pas cap a celebrar el centenari de la democràcia com en molts de pobles d'Europa ja celebren. També va recordar que la població envellia i que per tant era molt important planificar un ampli programa d'oci i de temps lliure per a la gent major de Lluçmajor que també l'hem de tenir en compte.

El parlament del Batle va acabar afirmant que l'acte no tenia res que veure amb cap color polític i que només se celebrava per un desig: conservar la democràcia. Després, els tres batles es donaren la ma en senyal d'unitat i de fer poble.

Un cop dites aquestes paraules, el batle va convidar la gent assistent a un petit refresc per acabar amb bon gust de boca, però el públic ja no hi va ser gaire temps ja que es disputava un partit de futbol de no molt bon record per als madridistes.

Jeroni Tomàs

PETITONS

ARTICLES
INFANTILS

LLISTES
NAIXEMENT

De 0 a 10 anys

Plaça d'Espanya, 46 - Tel. 66 18 59
LLUCMAJOR

La Palmera

Historiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

Treballador del dir

Dins els actes de la Setmana del Llibre hi havia una tertúlia literària amb l'escriptor i periodista Antoni Serra. L'acte tingué lloc al Col·legi Sant Bonaventura i hi assistiren una vintena de persones.

Antoni Serra inicià l'acte fent un repàs del gènere, denominat, «negre», des dels seus orígens, segons ell, de *La Bíblia*, fins als nostres dies, per acabar centrant-se en la seva pròpia obra que, com hom sap, abraça altres gèneres.

Antoni Serra va néixer a Sóller l'any 1936 on estudià fins que inicià la carrera de Medicina que abandonà poc temps després. Aleshores treballà en les feines més diverses: des de corrector de proves a un diari i a una editorial, dins a pallasos. L'any 1961 s'establí definitivament a Mallorca.

Després d'una primera etapa com a escriptor en llengua castellana, per raons òbvies, començà la segona, més coneguda per nosaltres, en llengua catalana.

Actualment és el vice-president de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, de la qual fou fundador. És col·laborador a diversos dia-

ris i revistes i compagina la feina a un diari amb la d'escriptor.

La Tertúlia acabà com ha d'acabar tot bon acte: asseguts en taula.

HAMBURGUESES
«PERROS»
«PINCHOS»
«PEPITOS»

Provin la nostra
CUINA RAPIDA, ÉS TROPI!...

Obert tots els dies

**Servei de begudes i menjars
de qualitat a preus raonables**

Avinguda Carles V - Tel. 66 11 17 - LLUCMAJOR

**BITLLETS D'AVIÓ
amb reserva i
confirmació
immediata a
través del nou
equip
informatitzat**

**Aquest servei el trobareu a «Viajes XALOKI»
sense cap tipus de suplement sobre el
preu oficial**

C/. Maria Antònia Salvà, 38 - Tels. 26 74 50 - 54 - 58
S'ARENAL

Els joves i els gegants

Com que qui dia passa any empeny, a mesura que corren les setmanes l'estiu és més a prop. I, amb l'estiu, arriben també les festes. Sant Cristòfol a s'Arenal, Sant Jaume a s'Estanyol i Santa Cànida a la vila fan el conegut rosari de celebracions populars i patronals de cada una de les nostres localitats.

Molts de pobles, per aquestes ocasions, disposen de danses i personatges tradicionals que surten a ballar i fer festes per tot el poble. No cal dir que aquests elements de la festa són molts apreciats per la població i que, per això mateix, són vistos amb ulls especials, i fins i tot tinguets per autèntics símbols locals. Em referesc als cossiers d'Algaida i de Montuiri, als cavallets de Felanitx, a les àguiles de Pollença...

A Lluçmajor, aquesta tradició de danses rituals no existeix, bé perquè no ha arrelat mai, bé perquè han desaparegut en algun moment de la nostra història. Ara, el que sí que tenim, és la sortida dels gegants i caparrots, autèntics personatges entranysables sense els quals no hi hauria festa possible.

Aquest gran sentiment d'estima

dels llucmajorers envers els gegants de Santa Cànida no es correspon amb l'atenció material que els dedicam. Vull dir que, d'uns anys ençà, no hi ha joves llucmajorers que s'interessin per fer funcionar la festa dels gegants realitzant l'única feina necessària perquè cobrin vida: portar-los dalt les espatlles el dissabte horabaixa i el diumenge al matí.

La proposta que vull fer és que un grupet de joves llucmajorers formin una «Penya de Geganters» encarregada d'organitzar i dur a terme les tasques pròpies d'aquest acte de festa, tan esperat cada any per centenars de nins i nines de tot el

poble.

Només si un estol jove, entusiasta i responsable fa front a la necessitat que tenim de constituir aquesta «Penya de Geganters», els nostres personatges de falla i rondalla seran salvats i s'evitarà que caiguin en ús de mans estranyes que ni els coneixen ni els aprecien.

Si hi ha un estol de joves que s'hi decideix, el suport econòmic, humà i material de l'Ajuntament no hi faltarà. Qui vulgui animar-s'hi que pensi que l'estiu és a prop i que la seva col·laboració fa falta.

Maties Garcias
Regidor de Cultura

Lluçmajor estrenarà un pagès i una pagesa gegants per Santa Cànida

Per Santa Cànida d'enguany, els tradicionals gegants i caparrots de les festes patronals tendran dos nous acompanyants: un pagès i una pagesa de dimensions extraordinàries per presidir l'entrada de la Casa de la Vila en els dies solemnes.

D'aquesta manera, s'incorporaran a la nostra mitologia local dos nous personatges falla i de cartó per fer

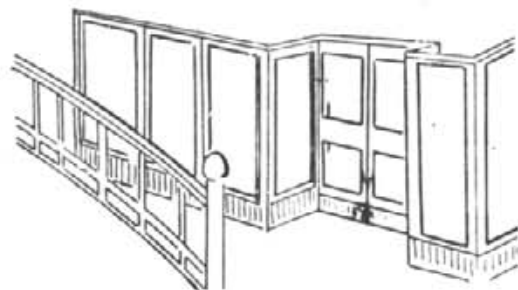
les delícies i les il·lusions dels més joves.

Aquests nous gegants (per als quals caldrà cercar nom propi) són obra de l'artista llucmajorer Josep Fluxà i Salvà, especialitzat en aquest tipus de personatges.

El pagès i la pagesa són dos gegants típics de Mallorca que sembla que tenen precedents a Lluçmajor,

ja que en determinades èpoques -com ara succeeix a Palma i a altres poblacions- han existit.

És d'esperar que nins i majors, quan el dissabte de Santa Cànida seran col·locats davant la Casa de la Vila, els facin una rebuda alegre i cordial perquè siguin nostres per molts d'anys.

**FERROS ARTÍSTICS
I FORJATS
ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI**

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

Tots junts contra la barbàrie

L'incendi provocat dia 22 d'abril a les instal·lacions de l'Associació Voltor, entitat germana de l'O.C.B., al Puig d'Alfàbia, és un fet qualitativament greu perquè posa de manifest la capacitat d'irracionalitat i esperit de destrucció dels grups de persones, creim que minúsculs però amb prou fanatisme i barbàrie, que amb actes com aquest poden arribar a posar en perill la convivència pacífica dels mallorquins. Si no s'aturen a temps, poden sembrar una llavor d'intolerància, emparada en el perjudici lingüístic i el menyspreu de la llengua y cultura pròpies; fanatisme i barbàrie que no volem de cap de les maneres per

al nostre poble.

En conseqüència, creim que hem de dir «prou!» a aquesta guarda de violents, errats de comptes i enemics de la llibertat d'expressió i de la capacitat de tria dels ciutadans, que utilitzen encara mètodes inquisitorials i nazis per intentar, absolutament de bades, i entorpir i aturar el dret dels mallorquins a rebre informació, cultural i entreteniment en la nostra pròpia llengua. I aquest «NO» s'ha d'expressar a través d'un testimonatge personal que aïlli i posi en ridícul tots els enemics de la convivència i els seus falsos arguments, es manifestin com i on es manifestin.

Sol·licitam, avui, concretament:

Primer.- Que la Delegació del Govern i l'Administració de Justícia identifiquin, trobin i jutgin exemplarment els autors, compli-

ces, encobridors i instigadors de l'incendi provocat del repetidors de TV3 i Catalunya Música.

Segon.- Que la Delegació del Govern, amb les assistències necessàries, articuli un sistema de seguretat i vigilància a totes les delicades instal·lacions telefòniques i de ràdio i televisió al Puig d'Alfàbia, permanent i eficaç, que garanteixi la lliure comunicació; i

Tercer.- Que l'Administració de l'Estat i les institucions autonòmiques consolidin legalment i tècnicament la recepció òptima a les Illes Balears de tots els canals públics de Ràdio i TV que emetin en llengua catalana, pròpia de la nostra terra, provinents de les tres Comunitats Autònomes on és llengua oficial i que formen el nucli essencial de la cultura d'expressió catalana.

OCB

El Partit Popular ataca

Ple ordinari: 24-4-89.

L'intent de moció de censura sembla haver despertat la somorta agressivitat dels regidors del nou Partit Popular al consistori llucmajorer, i fins i tot la d'un Joaquín Rabasco que, després d'uns breus mesos de tranquil·litat, sembla haver recobrat l'empenta que el caracteritza.

Els del PP volen parèixer una oposició perquè es fa difícil posar una moció de censura a un govern que aconsegueix fer aprovar per unanimitat la immensa majoria de les seves propostes.

En el ple d'aquest mes varen tornar tenir dues ocasions d'or per aconseguir-ho: un superàvit de cent seixanta milions i una roenta i poc justificable qüestió laboral. Ho intentaren, però no ho acabaren d'aconseguir.

Pel que fa al tema del superàvit la crítica fou teba, encara que cridanera, repetitiva i superficial, mancada d'imaginació i incapaç d'oferir atractivament una alternativa. Tal volta la superficialitat i una agressivitat purament verbal siguin les contrapartides de l'intent de «flirt» que el PP vol lligar amb una novia esmussa i membre del govern que ha nom Miquel Clar; i sense aquestes noces no hi pot haver moció de censura.

I pel que fa a la qüestió laboral, l'absència, ben justificada, del regidor Manresa, féu fracassar la que hauria estat la primera derrota del tàndem PSOE-UM, i en un tema ben sentit per bona part del poble. A més, els regidors del PP varen veure com la defensa de la seva pròpia moció els fugia de les mans davant els hàbils contraatacs d'En Tomàs Garcies, i com havia d'esser el regidor del PSM, a les seves antípodes ideològiques, el que els tragués les castanyes del foc amb una defensa brillant.

Però els ex-aliancistes s'estimaren més perdre's en una llarga, pesada i inútil oposició a una qüestió purament administrativa com era l'habilitació d'una partida de crèdit extraordinari on incloure-hi els cent milions demanats per al Polígon amb el vot, precisament, del PP. Això els va valer la crítica del seu pretès, que no pretenent, Miquel Clar; l'únic regidor, amb En Maties Garcies, que destacà en un ple més agressiu en la forma que no en els continguts.

Si els del PP volen ser alternativa és ben hora que comencin a parèixer oposició.

ESMENA I APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR

El ple començà amb una reclamació del regidor Joaquín Rabasco, del CDS, relativa a algunes frases que li eren atribuïdes a l'acta de la sessió anterior. La petició acabà en una discussió entre el regidor centrista i la secretària relativa al significat d'un accent en un temps verbal castellà: «se obrara» i no pas «se obrará»?

La segona rectificació que En Rabasco suggerí a l'acta fou la modificació, de positiu a negatiu, d'un vot donat a uns plecs de condicions per a la contractació: «Jo no vaig dir sí» afirmà el regidor centrista, «el meu vot no fou favorable». Això no motivà la protesta del portaveu socialista En Tomàs Garcies: «En Rabasco no va dir ni sí ni no», donant a entendre que el regidor centrista, callant, havia aprovat per assentiment, com la resta dels regidors, les condicions esmentades. «I si avui vol dir no, que consti en acta».

Seguint amb l'apartat relatiu a l'acta de la sessió anterior, el regidor nacionalista Macià Garcies demanà que es rectificàs una confusió entre la seva persona i la del regidor popular Sebastià Artigues.

El portaveu del PP, Sr. Monserrat Pastor, afirmà que, pel que fa a la crítica del cas laboral del treballador Bartomeu Garau Mestre, ell mai no havia dit que el cas «no s'havia duit de forma correc-

ta», i demanà que es baratàs aital afirmació que, al seu parer, podia afectar el misser de l'Ajuntament, per la més ajustada a veritat de «no es va dur (la relació laboral del treballador Garau) de forma adequada per l'equip de govern municipal».

SEBASTIÀ GAMUNDÍ, JUTGE DE PAU

El segon punt de l'ordre del dia era l'elecció d'un nou jutge de Pau a Lluçmajor. L'apotecari Sebastià Gamundí, llicenciat en Dret, va ser reelegit i Na Concepció Morlà, també llicenciada en Dret, serà la nova jutgessa de Pau suplent. El tema, que s'havia resolt prèviament en una comissió adhoc, no va originar cap discussió pública durant la sessió.

HISENDA: 100 MILIONS PER AL POLÍGON I UN DEBAT REPETITIU

La vera plenària començà amb la discussió de l'habilitació d'un crèdit extraordinari per a un Polígon Industrial. Aquests cent milions són els mateixos que en anteriors plenaris s'havia acordat per unanimitat demanar en préstec a diverses institucions bancàries per tal de finançar la compra dels terrenys i el planejament urbanístic del nou polígon industrial. L'habilitació de la partida de crèdit extraordinari, explicà En Domingo Aguiló (PSOE), regidor d'Hisenda, era necessària per a poder incloure en algun apartat pressupostari aquesta important quantitat, ja demanada.

Quan hom esperava que tots els grups assentissin sense més emperons el Partit Popular, per boca del seu cap de llista En Joan Miquel, desfermà una violenta i inesperada ofensiva basada en la protesta per la manca d'informació que, segons els regidors del PP, havia acompanyat el procés.

Així, la discussió començà amb una protesta del cap de llista popular demanant que el tema fós retirat de l'ordre del dia atès que, en comissió, les abstencions havien superat els vots favorables (4 abstencions contra 3 vots afirmatius).

En Tomàs Garcies, portaveu socialista, recordà que en un anterior ple tots els grups havien votat demanar aquest crèdit de cent milions i ara només era necessari obrir la partida pertinent com a tràmit purament administratiu per a poder gastar-los. Pel que fa al tema de les abstencions En Tomàs replicà dient que si els vots favorables eren més que les abstencions la qüestió passava per la comissió al Ple.

El regidor Verger, del Partit Popular,

afirmà que «no ens varem abstenir, sinó que varem dir que aquest tema no anava al Ple».

El replicà En Domingo Aguiló, del PSOE, dient que era necessari fer memòria, i afegí «si vos abstenguéreu va ser per entendre que això (l'habilitació de la corresponent partida pressupostària) podia donar potestat al batle per a gastar lliurement aquests doblers», afirmació que semblà «fora de lloc» al regidor socialista. «Si no crearem (abans) aquesta partida -seguí En Domingo Aguiló- va ser per no inflar el pressupost amb doblers que no existien». Finalment, va concloure el regidor d'Hisenda, el tema havia anat a comissió de portanteus, la qual cosa desqualificava qualsevol resta d'acusació de secretisme.

En Joan Miquel Catany, va prendre la paraula per dir que «varem aprovar demanar els 100 milions, això és clar», però afegí que era necessari que «No ens informen: ni projecte, ni preus, ni estudi de viabilitat» clamà literalment, el cap del grup popular per concloure que només volien una comissió específica per al projecte del polígon i que allà se'ls informàs: «en anar informats ja ho votarem a favor».

Consient que allà es parlaven distins idiomes, En Domingo Aguiló insistí que només volien crear una partida al pressupost on incloure aquests milions. I relativament als temors del Partit Popular que la partida significàs una carta en blanc al table per a que pogués gastar-los al seu arbitri i sense control, el regidor d'Hisenda els negà i remarcà la necessitat d'uns tràmits de sortida en haver de pagar d'aquesta partida.

Fort i no et moguis, En Joan Miquel insistí: «Si no em donen informació, no vot».

I aquestes paraules anaren seguides d'uns moments de confusió on el Tinent del Batle Tomàs Garcies degué amollar algunes al·lusions a la veracitat del que els populars mantenien perquè el seu cap de llista, En Joan Miquel, li dirigí un claríssim «no em diguis mentides!».

En Tomàs Garcies: «Tu dius que no estàs assabentat del que hem de pagar i hi ha una acta que constata que tu saps el que hem de pagar a GESTUR» i feu referència a una comissió de portaveus on l'aliancista havia acudit. «Tots ho sabeu».

En Joan Miquel demanà quan el seu grup tendria informació més clara sobre el projecte i En Tomàs contestà que «en tenir el projecte» afirmant que suposava que els de GESTUR no canviarien allò ja acordat. «Suposes» replicà En Joan Miquel. «Si incompleixen el contracte, ja el rompem» fou la resposta del portaveus

del PSOE, i seguí afirmant que el cap dels populars coneixia el contracte amb GESTUR i les quantitats a pagar. «Estam amb un contracte firmat, tu ho saps, i no ha variat gens».

Insisteix, incansable, En Joan Miquel demanant millor informació en el procés del polígon, i incansable i també repetitiu el regidor d'urbanisme torna a esmentar en la rèplica el contracte signat amb GESTUR i torna a explicar, per enèsima vegada, el que en aquella sessió anaven a fer: habilitar una partida al pressupost on hi mancava i no hi era, encara.

Canvia de tàctica sense mudar d'estratègia el cap del PP, aportant alguns exemples concrets de desconeixement de les quantitats i forma de pagament d'uns doblers al propietari de les terres on s'ha d'ubicar el polígon. A la rèplica, En Tomàs Garcies insisteix que En Joan Miquel coneix totes aquestes dades: «tens una memòria molt curta». «No sé exactament què vau dir» reconeix el regidor del PP.

EN MIQUEL CLAR INTERVÉ

Arribats en aquest punt, En Miquel Clar treu els conservadors de l'atzucac on s'havien ficat aclarint el tema del dia i recordant que era estrictament administratiu, i pel que fa a la qüestió de la informació suggereix repassar les actes. Finalment, el regidor regionalista explicà que el seu parer era de seguir endavant, el més ràpidament possible, amb la construcció del polígon industrial.

EL batle agrafà la intervenció d'En Clar i demanà als regidors que no sustissin del tema, recordà que allà no es discutien els plantejaments de la despesa sinó una qüestió administrativa d'habilitació d'una partida on incloure aquests cent milions de crèdit.

En Miquel Clar demana que, com que no vol que en el tema del polígon hi hagi discrepàncies, els doblers quedin sobre la taula fins que els regidors del Partit Popular s'avenguin a la creació de la partida on incloure'ls, i reclama el parer de l'interventor. Mentrestant, algú fa broma: «...o no tireu els duros pel carrer».

En Domingo Aguiló recorda que «avui estam complint un manament d'un ple anterior» i que la proposta d'En Clar suposa retrassar un mes la posada en marxa «del polígon que tots volem».

Intentant desbaratar els temors expressats pel PP sobre un possible mal ús dels cent milions del crèdit, una vegada que s'hagués habilitat la partida, En Tomàs Garcies torna a recordar que «els

pagaments s'hauran de regular, i anar a Comissió, com tot».

Insisteix en Miquel Clar: «Jo, allò que vull és que ningú no estigui marginat».

El batle: «Jo veig el tema prou clar».

En Joan Miquel Catany, tornem-hi torna-hi, vol informació. El regidor Verger, del PP, explica l'abstenció en comissió del seu grup, al·legant desconeixement d'un destí clar per a aquesta important partida.

En Tomàs Garcies explica que no és normal que 100 milions, crèdit demanat amb el vot de tots els grups, vagin a valors independents, i que el més lògic era habilitar una partida on col·locar-los.

En Verger replica que «això no ho explicàreu», i En Domingo Aguiló contesta que «amb les mateixes paraules». «No!» és la resposta del Partit Popular.

El batle, finalment, proposa passar a votació i l'habilitació del crèdit extraordinari per al polígon industrial és aprovada amb els nou vots favorables del PSOE, UM i PSM i els set contraris del PP i el CDS.

CENT SEIXANTA MILIONS DE PESSETES, EL SUPERÀVIT DEL 88

El regidor d'Hisenda, En Domingo Aguiló, explicà el superàvit de 160 milions de pessetes corresponents a l'exercici de 1988, així d'aquesta gran quantitat només 60 milions corresponien a superàvit real de l'exercici anterior (per manca de despesa prevista) mentre que els altres cent provenien dels ingressos directes de la nova recadació.

La proposta que passava a votació era un llarg llista d'inversions a cobrir amb 147 d'aquesta 160 milions, mentre que la resta anaven a despeses corrents.

El representant del CDS obrí el torn de paraules per manifestar que ja a la comissió havia dit que li semblava absurd discutir amb tan poc temps un tema tan important amb quantitats tan grans i proposà deixar-ho sobre la taula. Pel que fa al volum del superàvit, Rabasco mantingué que una xifra tan gran no era comprensible de cap manera i atribuïble només a la mala gestió de l'actual govern. Pel que fa a la distribució d'aquests 140 milions també manifestà que no podia entendre com no incloïen els 10 milions que ja havia demanat al pressupost per a neteja i manteniment de les urbanitzacions, protestà pel fet que es llevassin 500.000 ptes., a turisme i que s'afegissin vint milions al projecte inexistents del carrer de Miramar quan a S'Arenal «hi ha quaranta mil coses més necessàries». També criticà l'increment de la partida de dietes i, conseqüent, anuncià el seu vot contrari.

En Domingo Aguiló contestà que en aquesta distribució «no hi ha sorpreses». Totes les propostes, segons el regidor d'Hisenda, s'havien discutit en comissió per a la seva inclusió en el superàvit, en la mesura que fos possible. N'Aguiló es mostrà contrari a deixar la proposta sobre la taula: «Em dóna la impressió de tenir un Ajuntament àgil quan algú el vol frenar», afirmació que alçà crits i protestes en els bancs de l'oposició, prest reprimits pel batle.

El portaveu del Partit Popular, En Mateu Monserrat, començà queixant-se del fet que «aquí ja fa dos anys que ens ho tiren tot pels morros quan ens asseix a la taula». I seguí: «que ens diguin que quan demanam informació feim obstructionisme, no ens ho pot dir l'Ajuntament (...) ja ho ha dit el Sr. Rabasco: volem fer la nostra alternativa. Vostès governin i deixin-nos fer oposició».

Replicà En Tomàs Garcies afirmant que no pensava que l'oposició volgués fer obstructionisme, però demanant-li que no posàs en dubte la trajectòria democràtica de la majoria.

Respongué En Mateu Monserrat que aital cosa no havia dit i, si l'havia dit, la retirava. Prosseguí En Tomàs Garcies dient que ja dia 17 s'havia fet la distribució del superàvit, amb la qual no va estar d'acord el PP, però «encara no he sentit que cap dels grups disconformes fes propostes». També afirmà En Tomàs que enguany, per primera vegada, s'informà el Ple del Pressupost, cosa que provocà una negativa d'En Sebastià Artigues. «És problema vostre si voleu obstruir o no» replicà En Tomàs i seguí exposant que l'únic que s'havia fet era assignar quantitats a projectes ja proposats durant la discussió dels pressuposts, preparar partides per a projectes que ja eren en marxa i ingressar més doblers a altres que no eren prou grosses. Acabà afirmant que tot s'havia anat tractant en comissions informatives i que, finalment, havia passat a Hisenda.

En Joan Miquel replicà que, si era veritat que no hi havia hagut sorpresa, per què el govern donava prioritat a nous projectes a l'hora d'assignar els superàvits i no tenia en compte les esmenes de l'oposició als pressuposts.

En Domingo Aguiló i En Tomàs Garcies contestaren dient que el govern tenia assumides les propostes del PP i que les tiraria endavant abans de la fi de l'exercici, enc que fos manllevant doblers. En Joan Miquel contestà que ja havien passat quatre mesos i no havien vist res i no tenien gaire clar que el Govern assumís, com deia, les esmenes als pressuposts.

Va prendre la paraula el regidor Ra-

basco per, després de recordar el debat dels pressuposts, tornar a demanar els deu milions que volia per a manteniment de les urbanitzacions.

El regidor d'urbanisme contestà que no deu, sinó vint, eren els milions assignats per aquest concepte, dels quals se'n duïen molts de gastats. «Fins i tot recordà En Tomàs- AP s'ha queixat en comissió de l'excés de treball de la brigada».

En Miquel Clar, d'Unió Mallorquina, manifestà estar d'acord amb En Joaquín Rabasco per la manca de despesa en Turisme, però recordà que en aquesta matèria res millor que les obres del carrer 2 de Maig, perquè S'Arenal necessita, atès que «no podem tirar altures», una rentada de cara, millores i una reestructuració en profunditat. «Per a mi la distribució del superàvit és correcta i de moment no s'han presentat opcions» va concloure el regidor regionalista.

En Rabasco replicà que ell no estava en contra de les obres del carrer de Miramar, però que hi havia coses més necessàries i, pel que fa al turisme, li pareixia més eficient obrir una oficina d'informació. «A S'Arenal no s'hi reinverteix ni un u per mil» fou la conclusió del regidor centrista.

El regidor Mòjer, del PP, digué que si d'ell depengués encara es gastaria més en esport, però que havia arribat el mes d'Abril i cap obra de les proposades pel PP no s'havia començada, ni la Ronda de Ponent ni la urgentíssima macrodepuradora.

En Tomàs Garcies insistí que enguany es començaria el tancament de la Ronda, encara que fos amb préstecs, i pel que fa a la depuradora recordà que els 140 milions no servien ni per a començar, però que enguany tendrien el projecte iniciat. Quant al sobrant d'aigües brutes, recordà que a l'estiu es desviaria cap a Palma.

Després d'una intervenció del Batle demanant brevetat que fou contestada amb un «pareix que no podem xerrar» del regidor Mòjer, el cap del grup Popular demanà com era que totes les obres que el PP proposava havien d'anar finançades per crèdits mentre que les que proposava el Govern es pagaven directament dels pressuposts.

Va prendre la paraula En Maties Garcies qui afirmà que el PP dramatitzava el problema de la manca de temps i d'informació. Bona part de les partides que discutim, recordà el regidor nacionalista, ja havien anat al debat dels pressuposts. «Sempre es pot millorar la informació» va dir el regidor Garcies; i afegí: «jo també vaig tenir el paper defi-

nitiu en el moment d'asseure'm a la taula de la comissió». «No hi ha hagut problemes de manca d'informació perquè tot vé de qüestions ja previstes i discutides, com el material d'oficina o determinades partides del pressupost que s'havien deixat buides en previsió del superàvit. Coses també que s'estan fent i que la majoria s'han votat en comissió». Encara que afirmà que «és cert que podríem fer mil combinacions» a l'hora d'anar canviant les partides i les distribucions.

Pel que fa a la part del superàvit que va a cultura, En Maties Garcies recordà que tot havia passat per comissió. Es declarà responsable de la retirada de la partida destinada a la guia turística perquè, encara que era partidari d'editar-la el més prest possible quan hi hagués un duro disponible, considerava prioritari acabar les obres de l'arxiu, que ja fa temps que, segons el regidor del PSM, s'havien d'haver fetes.

Passà a votació la distribució del superàvit i novament els vots de la majoria (PSOE-UM-PSM) varen vèncer l'oposició del PP i el CDS.

ONZE ENTITATS, DECLARADES D'INTERÉS PÚBLIC MUNICIPAL

Els següents punts de l'ordre del dia varen ésser aprovats per unanimitat sense gaire discussió: L'aprovació de les bases i de la convocatòria d'un concurs-oposició per a dues places de dona de la neteja. El reconeixement del nivell i l'abonament del complement específic a l'interventor habilitat i al funcionari que fa les tasques de depositària. Quedar asabentats de la renúncia del delegat de personal i de la seva substitució. I aprovar el primer conveni del personal funcionari de l'Ajuntament.

Arribats al punt onzè, la revisió salarial del personal de la brigada laboral amb un augment del 5,9 % sobre el sou de l'any passat el regidor Rabasco protestà de les «abismals diferències» existents entre els distints sous.

Finalment, ja en el punt dotzè, Na Brígida Llinàs Ferrer fou nomenada tresorera de la Corporació.

I ja a l'apartat de participació ciutadana, dotze entitats, inscrites en el registre municipal i prèvia acreditació dels estatuts i la memòria corresponent varen ésser declarades d'interés públic municipal la qual cosa els permetrà acollir-se als canals de participació ciutadana recollits al corresponent reglament municipal.

ELS DRETS DELS TREBALLADORS, SEGONA PART

El catorzè punt de l'ordre del dia era una moció presentada pel Partit Popular demanant la reconsideració de l'acord plenari que el mes passat acordà indemnitzar el treballador Bartomeu Garau i reintegrar-lo al seu lloc de feina, en compliment d'una sentència de Magistratura de Treball del passat denou de gener. Considerà el Partit Popular que era preferible reintegrar al seu lloc de treball un home feiner i experimentat, coneixedor de la seva tasca i contra el qual no hi havia qüestió, complint així una sentència judicial prou clara, que no indemnitzar-lo contra la seva voluntat i deixar-lo al carrer perjudicant el seu dret al treball i l'erari públic.

Després d'una discussió entre els portaveus socialista, Tomàs Garcies, el del grup popular, Mateu Montserrat, i el regionalista Miquel Clar, on En Clar i En Tomàs Garcies declaraven no entendre la proposta del PP i veure trets d'il·legalitat en la col·locació d'un funcionari sense prèvia oposició, el regidor del Partit Socialista de Mallorca, En Maties Garcies va prendre en les seves mans la defensa del lloc de treball d'En Bartomeu Garau.

«No és aquest un tema senzill» començà el regidor nacionalista, tot explicant que, en el seu moment, «vaig plantejar la possibilitat de readmetre En Bartomeu Garau i se'm donaren raons d'ordre legal per a no fer-ho, raons que momentàniament vaig acceptar, encara que això no consta en acta». Continua dient que el seu grup polític s'havia plantejat el tema i l'havien estudiat des d'una perspectiva tant ideològica com jurídica i passà a explicar el cas. Segons l'exposició del regidor del PSM un treballador havia quedat sense empresa i desemparrat i, en defensa del seu lloc de feina, reconegut contractualment, acudí a la justícia. Al jutjat, el Magistrat, considerà que no només l'arbitrari empresari del demandant, En Jaume Fullana, podia tenir responsabilitats en la qüestió i cridà a declarar les institucions que s'havien fet càrrec de la recabació de les contribucions a Lluçmajor una vegada que En Jaume Fullana l'havia abandonada, és a dir: l'Ajuntament i la Comunitat Autònoma. Estudiada la documentació i oïdes les parts el Magistrat Suau considerà que era l'Ajuntament qui s'havia de fer càrrec del lloc de treball d'En Bartomeu Garau atès que, segons l'article 44 de l'Estatut dels Treballadors, quan una empresa es fa càrrec de les funcions d'una que desapareix, la nova empresa ha d'assumir els treballadors de la vella. El regidor nacionalista il·lustrà aquesta afirmació amb l'exemple d'un empresari que compra un hotel i s'ha de fer càrrec

dels treballadors d'aquest hotel. El motiu de fons pel qual l'Ajuntament s'havia de fer càrrec del lloc de treball d'En Bartomeu Garau és que l'Ajuntament va dur directament la recabació una vegada que En Jaume Fullana se'n va anar de la Vila i, en aquest temps, va passar a ser l'empresari d'En Bartomeu Garau. Va concloure En Maties Garcies, paradoxal defensor d'una moció «d'esquerres» presentada «per la dreta», afirmant que s'havia de respectar el Dret al Treball d'En Bartomeu Garau, reconegut pel Contracte i la Sentència de Magistratura En Maties Garcies digué que no es tractava de cometre cap il·legalitat ni de col·locar l'afectat com a funcionari, sinó d'acatar una sentència i respectar uns drets. Finalment, digué, reintegrar En Bartomeu Garau no suposava cap agravament als actuals treballadors dels Ajuntaments sinó que, al contrari, un treballador experimentat pot «fer un bon equip de feina amb la resta de gent que hi col·labora».

Cap rèplica no va contradir aquesta defensa del sentit de la moció del Partit Popular, només el batle va voler deixar entès que «en cap moment l'Ajuntament no ha actuat contra en Bartomeu (Garau) Mestre».

Posada a votació la moció del Partit Popular, aquesta va registrar set vots favorables, el dels cinc regidors conservadors -recordem que el democratacristià Manresa era absent per justificades raons de salut-, el del centrista Joaquín Rabasco i el d'En Maties Garcies, regidor del PSM-EN; i set vots contraris, els sis del Partit Socialista Obrer Espanyol i el del regidor d'Unió Mallorca, En Miquel Clar. El vot de qualitat del batle, el socialista Joan Montserrat desféu l'empat i significà la derrota de la moció del Partit Popular i l'acomiadament amb indemnització d'En Bartomeu Garau Mestre, treballador de la recabació municipal.

CREADA UNA COMISSIÓ D'INVESTIGADORA DE PRESSUMPTES IRREGULARITATS

El centrista Rabasco demanà per procediment d'urgència discutir la creació d'una comissió investigadora per a depurar les pressumpcions irregularitats que pot haver comès el govern municipal. Llegí seguidament un text fortament retòric que, no gensmenys apuntava algunes de les acusacions d'En Rabasco contra la majoria: «condemnes judicials de l'Ajuntament», «vulneració de les condicions d'igualtat en les contractacions», «irregularitats en les condicions de con-

tractació d'obres, el cas de l'edifici del Salon, per exemple», «les obres del carrer del Dos de Maig», «l'atemptat ecològic de Capocorb».

Al torn de rèplica, el portaveu socialista En Tomàs Garcies declarà estar cansat de veure com des de ja feia quasi dos anys En Rabasco els retreia un pic i un altre el tema de les auxiliars administratives i d'altres de similars, manifestà igualment no saber que volia el representant centrista i va concloure dient estar disposat a aprovar la constitució de la comissió investigadora «sempre que En Rabasco n'accepti els resultats».

Seguidament el batle manifestà que formarien la comissió, però demanà a En Rabasco, que assistís a les reunions «i no com has fet avui a la de portaveus». Això motivà un intent de protesta del centrista que fou esvortat amb un «calli senyor Rabasco» del batle i un «i el públic que calli també» entre una gran lulea de protestes i aplaudiments a la sala.

Calmada la manifestació, En Rabasco demanà que els integrants de la comissió no fossin membres del govern, «Això és inacceptable!» fou la unànime resposta i, en un silenci, el centrista amollà un inefable «té vostè un somriure irònic, Sr. Batle». Finalment s'arribà a l'acord unànim, amb el mutisme d'En Rabasco, que cada grup nomenaria el seu representant a la comissió. Tancat el punt, En Tomàs Garcies encara va voler rematar la nit amb brometes: «Rabasco, i, pel CDS, tu no podràs variar molt». Sobrava.

PRECS I PREGUNTES: OBRES, SUBVENCIONS, ACCIÓ SOCIAL I BASES MILITARS, ENTRE D'ALTRES.

Llarg va ser també l'últim apartat de l'ordre del dia. Les primeres preguntes anaren a càrrec d'En Sebastià Artigues, del Partit Popular. Una, sobre un tema relatiu a les aigües brutes acabà en una discussió amb el regidor d'Urbanisme que oferí actes i documentació sobre el tema, demanant que passàs a comissió. La segona, sobre una subvenció de 79.000 pessetes a la Unió de Pagesos de Mallorca, anava adreçada al regidor de cultura, que explicà que el sindicat pagès havia celebrat el seu congrés a les coves de Galdent, que hi havien anat quasi més de mil persones entre les que hi havia devers cent llucmajorers i que la subvenció era per a contractar un grup musical per a la festa. «¿I si els altres (la Federació Agrícola Canadiera Balear) vos demanen una subvenció, la concedireu?», replicà N'Artigues.

La tercera pregunta del PP demanava

que es cobrís un gran clot fa temps obert a la cruïlla del carrer Terral-Exèrcit Espanyol, on perillava caure-hi algú. També demanaren els populars com no s'havien arreglat tots els carrers de Bahía Azul si, en el seu temps, s'havia fet un acord econòmic pel qual, a canvi de 38 milions de pessetes, l'Ajuntament havia de fer arreglar els carrers i part de la infraestructura en el termini de quatre o cinc anys; això, digué el portaveu del grup popular «està molt mal acabat i els veïnats es senten defraudats».

El regidor d'urbanisme explicà que els 38 milions resultaven insuficients per atendre tot Bahía Azul, que allò que s'havia fet era només un posar pegats, però que això era el projecte que es presentà i el que s'havia executat, agradàs o no. «L'únic que no ha complert és el de l'enllumenat» va reconèixer En Tomàs Garcies. «I no admetéreu que els de l'asfaltat tampoc?» interrogà N'Artigues. «No diguérem que ho vigilaríem. I així ho férem amb els de l'Assemblea. Els metres que hi havia, ens agradàs o no, eren els que hi havia al projecte», tornà a respondre el tinent del batle. «Hi ha un descontent gros a Bahía Azul» insistiren els conservadors. «Poden estar contents de la manera com els va rebre l'Ajuntament en aquestes condicions» contestà En Tomàs, dient que «tothom va estar molt content» dels 38 milions i «ara en pagam les nafres». I després d'una breu discussió relativa a la necessitat o no d'enviar-hi la brigada, a Bahía Azul, es passà al següent punt de l'ordre del dia, relatiu a la no execució de les obres de regui i ajardinat a la rotonda del camí de Porreres; qüestió aquesta presentada també pels populars i contestada també pel tinent d'alcalde d'urbanisme.

Seguiren dues noves preguntes del Partit Popular: Una, relativa a un problema de contaminació per gomes cremades a Cugulutx, va esser resposta pel portaveu socialista amb una demanda de col·laboració en la denúncia «avisau idò els municipals, en veure-ho» i amb l'avís que el presumpte infractor ja tenia una demanda interposada al jutjat. L'altra, relativa a un presumpte problema de retrassos o de manca de celeritat en l'assistència social. Els aliancistes afirmaven que es donaven casos urgents on l'entrevista es retrassava un mes; punt que fou desmentit pels regidors Caldés i Crespi que es mostraren satisfets de la tasca efectuada per l'equip contractat i demanaren, en la seva incredulitat, denúncies o proves concretes.

Seguint amb el tema d'acció social, el

PP denuncià un greu problema de barraquisme a S'Arenal, en concret en un edifici abandonat del carrer de les Balears, tot demanant la intervenció de l'assistència social.

Arribà el torn del regidor del PSM que demanà que les convocatòries del Ple i, en general, els papers de l'edifici vell de la casa de la vila, passassin pel servei de correcció. Relativament a la investigació sol·licitada pel grup centrista, el regidor nacionalista demanà, una mica extemporàniament, a En Rabasco moderació en les afirmacions greus i «que no jutgi abans d'investigar», tot enflocant al centrista el qualificatiu de «diputat senglar». El regidor del PSM digué, però, que malgrat això estava d'acord amb que s'efectuàs d'una vegada la investigació. La resposta de Rabasco, quan arribà, fou contundent: «Vostè està més pel càrrec que ocupa que per la defensa dels drets del ciutadà».

La següent pregunta del PSM anava destinada a saber si l'Ajuntament tenia cap informació fefaent respecte de la possible ubicació d'una base militar a S'Àguila. La negativa fou la resposta del regidor d'urbanisme. Finalment, el regidor nacionalista demanà si la regidoria d'urbanisme havia rebut ja l'informe de costes relatiu a la urbanització de Capocorb i, aiximateix, quin era l'estat de les obres d'aquesta urbanització. En Tomàs Garcies va donar resposta a les qüestions plantejades pel regidor de Cultura.

Una pregunta del regidor Mòjer relativa a la possible construcció d'una nova desviació a la Ronda de Migjorn, que aniria des de la seva fàbrica fins a la carretera de S'Estanyol, va cloure l'apartat de preguntes dels regidors i la paraula passà al públic.

En Manuel García Moreno, responsable polític de la cèl·lula llucmajorera del PCPE, demanà a En Miquel Clar, regidor d'Esports, com era que una sola entitat esportiva monopolitzada el camp municipal, tot preguntant-li que fes possible que la gent pogués accedir amplament a les instal·lacions. En Miquel Clar respongué que bastava que li demanassin, perquè «tots els grups que ho demanen, els ho concedim» (l'accés al camp de deportes).

Finalment, quan En Manolo García intentà fer veure la seva disconformitat amb el fet que un batle socialista donàs el vot que feia possible l'acomiadament laboral injustificat d'un treballador, el batle Montserrat li digué, interrompent-lo «supòs, Manolo, que això no és una pregunta» i acabà la sessió.

Redacció.

Presentació de la xarxa de gas canalitzat

(Tomeu Sbert).- Divendres dia 20, sota la presidència del batle Joan Monserrat, Felicià Fuster, president d'ENDESA i de Miquel Pocoví, director general de GESA; es va fer la presentació en els locals de l'«SPORT CENTRE TENNIS ARENAL», de la xarxa de gas canalitzat, un servei més que s'aporta a S'Arenal, en aquest cas també a la part llucmajorera.

El primer hotel —en tenir connexió amb el gas canalitzat va ser el «San Diego» - Solimar, dia 12 del mes passat. Actualment els hotels que han connectat o estan a punt de fer-ho, passa de la mitja dotzena, units a alguns restaurants i vivendes particulars.

Després de la xarxa instal·lada, ja es pensa dur aquest servei a la nova urbanització de «Son Verí Nou», segons ens manifestà Miquel Pocoví; i després de «Son Verí Nou», es podria ampliar a Cala Blava i d'altres urbanitzacions. El batle, J. Monserrat va expressar que Llucmajor també podria tenir en un futur pròxim aquest servei i recordà que la ciutat llucmajorera es podria considerar pionera en això del gas i electricitat, nomenant les antigues fàbriques de «El Porvenir» i també la d'«Helios». Això en el primer quart de segle i també una fàbrica que hi havia a S'Arenal al carrer Lindero.

UN MILIÓ PER AL CLUB NÀUTIC

La comissió de govern va aprovar la concessió d'un milió de pessetes al Club Nàutic s'Arenal, per la celebració de tres campionats de vela: mundial, europeu i nacional.

També es concedeixen ajudes al Col·legi Sant Bartomeu i al Son Verí (Sa Dragonera) així com també al de St. Vicenç de Paül: 120.000, 60.000 i 60.000 pts. respectivament.

Un altre acord que afecta S'Arenal va ser l'autorització per poder instal·lar una caseta per a la venda de cupons de l'O.N.C.E., a la Plaça Major (mercat). Aiximateix es va aprovar la construcció d'unes pistes de petanca a la urbanització de Badia Gran.

REMODELACIÓ

La remodelació de la primera línia, començarà el proper mes de novembre, continuant amb la línia de l'Ajuntament llucmajorer de no causar molèsties desastroses durant la temporada turística d'estiu, amb els renous, pols i desastres circulatòris.

Com es recordarà, fa un cert temps que es va convocar un concurs d'idees; ara, l'Ajuntament actual ha desempolsat l'assumpte i les idees aportades pels guanyadors del concurs de la conselleria d'Obres Públiques, un treball d'Antoni Sbert i Pilar Aznar, serà executat, si bé amb algunes modificacions o variants.

El pressupost de l'execució de l'obra i embelliment és d'uns cent cinquanta milions de pessetes, segons ens manifestà el tinent de batle d'urbanisme, Tomàs Garcias. Sabem que la Conselleria de Turisme, que presideix Jaume Cladera, podria aportar una especial ajuda econòmica, ja que es pretén la regeneració de la zona. Per altra part, la banda llucmajorera en surt beneficiada perquè a la part de S'Arenal de Palma tots sabem de quin punt es calçaren l'estiu passat.

Josep Forteza-Rey, president executiu de la Federació d'Hotelers va manifestar la gran satisfacció de veure que el Consistori de Llucmajor dedica a la zona arenalera el màxim d'interès i el posà com a exemple.

NOU LLIBRE

El folklorista A. Galmés a dur a impremta el treball realitzat amb temes de pesca, foravila, festes i costums, balls... El pròleg del llibre serà a cura del pare Joan Llabrés, i la portada, del pintor Coll Bardolet.

SETMANA CULTURAL ARENALERA

Una setmana cultural ha tengut lloc, sota el patrocini de l'Ajuntament de Llucmajor, amb participa-

ció dels col·legis de S'Arenal, l'O.C.B. i l'Associació d'Hotelers.

Es varen celebrar actes de teresetes i màgia, concursos, venda de llibres, projeccions de vídeo, tertúlia literària amb intervenció de Miquel Bezares, Arnau Pons i Maria de la Pau Janer. També hi hagué un concert de música per la banda municipal de Llucmajor i finalment, a la Plaça Major, actuació del grup de balls folklòrics de Sant V. de Paül.

FESTES DE SANT CRISTÒFOL

El tinent de batle de Cultura, Maties Garcias, ens comentava que ja han començat els preparatius per la celebració de les festes de Sant Cristòfol i que, en el proper número d'aquesta revista, ja en tendrem més notícia.

AQUACITY

Definitivament, dia 13 de maig es tornarà obrir al públic, el parc aquàtic, «Aquacity». Moltes notícies i de diferent pelatge han circulat referent a aquest tema però la veritat és que tot continua igual com l'any passat.

L'únic que no és igual és la temporada turística; es presenta irregular i poc esperançadora, esperem que canviï ja que l'empresariat es conforma que sigui com l'any passat.

«ROMERIA» AMB CARRUATGE

Ens ha cridat l'atenció la «Romeia» que s'anuncia a la localitat veïna de Casablanca. Es tracta de la «III Romeria Popular de Casablanca a Sencelles», però amb carro o carruatge i sota el lema «A VEURE SOR FRANCINAINA CIRER A SENCELLES». Es convida tothom i serà el pròxim mes de juny i per més informació, podeu cridar al n° de telf. 41 12 66 (Bar «Can Rigan») Gent de S'Arenal, que té carro, cavall o mul, també hi acudeix enguany, com ho va fer l'any passat, ja que es tracta d'una carruatjada que de cada edició augmenta en nombre de participants.

La Democràcia Cristiana s'integra al Partit Popular

El mes passat, els comentaris polítics municipals han voltat a l'entorn del regidor de l'extingida Democràcia Cristiana passat al grup del Partit Popular. Molta gent ha dit la seva i han circulat moltes i diferents versions referents al tema. Per tal motiu, i amb l'ànim d'informar els nostres lectors, hem entrevistat el protagonista de la notícia, el regidor Sr. Miquel Manresa.

-En primer lloc volem manifestar-vos en nom propi i en el de la revista, la nostra satisfacció per la bona recuperació de la vostra salut i en segon lloc, agrair-vos que hàgiu acceptat aquesta entrevista.

Ens podríeu explicar quins són els motius pels quals heu passat de ser Regidor de la D.C. a ser-ho del P.P.?

-La història comença quan i a causa que AP volia formar un nou partit que fos fusió de partits afins, vàrem rebre una carta del nostre president, el Sr. Javier Rupérez, en la qual ens deia que ells havien decidit d'integrar-se al nou Partit Popular, convidant-mos a reflexionar sobre la nostra decisió. Que feien comptes de disoldre la D.C. per poder donar suport al Sr. Marcelino Oreja en la llista de les eleccions europees. Per mor d'aquesta carta, ens vàrem reunir a Ciutat tots els integrants del Consell Polític de Mallorca, i, després de parlar de l'assumpte, es va votar allò que es creia més oportú. D'una trentena de representants, només un no va estar conforme en la fusió: aquest va decidir no fer-se de cap altre partit ni quedar com a membre del Grup Mixte, i va optar per anar-se'n a casa seva.

Com que jo consider que això és com un equip de futbol i que si un vol continuar jugant i l'equip se'n va abaix, te'n has d'anar a un altre equip. Si no vols jugar, te'n vas a casa i ja està. Un no va voler continuar i la resta sí, amb la condició que podíem anar al grup que desitjàssim. Ens donarien un temps per pensar-ho, després del qual vàrem fer el darrer Consell Polític i aquests dies es va disoldre la D.C. a Mallorca.

ca.

Dia vint de maig vaig entregar una carta de dimissió del meu càrrec al Sr. Batle i comunicant-li la nova integració al grup del P.P.

-Sembla ser que un sector de la D.C. llucmajorera no estava molt d'acord amb aquesta decisió. Eren més partidaris del vostre pas al grup Mixte i de continuar donant suport al PSOE.

-Realment, l'executiva de Llucmajor, per ventura trobava i per ventura tenia raó, que jo havia de quedar com a independent o que me n'havia d'anar al grup mixte. Però com que això és una cosa que ja he viscut durant la passada legislatura i sé que és contraproduent per a nosaltres, no m'anava bé. Com que ja no tenia disciplina de partit, uns dies abans s'havia disolt, vaig creure millor fer el que havia decidit la gran majoria del Consell Polític, integrar-me al nou PP i així fer possible una entrada en bloc de tots o quasi tots els regidors de Mallorca per poder tenir accés als comitès executius del nou PP. Per exemple, a Llucmajor ens donen una participació al comitè executiu local de quatre o cinc persones, segons la proporció del nombre de socis que hom hi porti.

Fer el que deien els de Llucmajor era deixar de banda tots els altres companys de Mallorca que durant uns anys ens hem reunit per treballar, per unes idees i una causa comú.

-En diferents ocasions vàreu manifestar, quan éreu col·laborador del govern municipal del PSOE, que mentre no hi hagués motius justificats, no donaríeu suport a una moció de censura en contra del govern actual.

Si actualment el grup PP aconseguís el suport d'UM o el del PSM, per dur-la endavant. Quina seria la vostra postura?

-En aquest cas, com he dit abans, qui vol continuar en política és com si vol continuar jugant a futbol, allò que he de defensar és que el meu equip marqui gols. En aquests moments he acabat de ser regidor-col·laborador del govern municipal i he passat a l'oposició i com a tal he de defensar els interessos del meu partit. Malgrat això, vull dir que durant el temps que he tengut competències, les relacions amb els governants i amb els de l'oposició, han estat magnífiques, tant és així que de totes les propostes que vaig presentar, no hi va haver mai necessitat de votació i sempre varen ser apro-

REHABILITACIO
D'EDIFICIS I VIVENDES DE MALLORCA

**Recuperem
ca nostra**

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

INTERÈS A PARTIR DEL 11'25 %

Si vol canviar de casa sense canviar de domicili,
sol·liciti informació a la seva oficina de "Sa Nostra".
Es en benefici de tots.

vades per unanimitat.

-Com valoraríeu la vostra tasca durant aquests dos anys, de feina per al poble?

-Crec que no som jo qui ho he de valorar sinó la gent del poble veient el que s'ha fet.

Referent al tema de la residència, no tant sols s'ha atesa d'una manera extraordinària sinó que en alguns casos, com el de na Catalina Catany («Cicatona»), veient que vivia de mala manera, a una casa amb tantes goteres que, quan plovia, s'havia d'amagar davall el llit de l'escala per no banyar-se, i que mal menjava després de molt de temps d'intentar convèncer-la, aconseguírem que vengués a la residència i que una dona que hagués mort abandonada, va poder viure dignament el darrer temps de la seva vida i va morir assistida així com cal.

Referent a l'escorxador, tocaria marxar millor del que marxa, però no crec que en tenguí la culpa ningú, ni d'aquest ni d'anteriors consistoris. Abans s'hi mataven vint xots cada dia i ara se n'hi maten uns quatre-cents i el forn no és suficient. Ja s'havia decidit comprar un forn nou, la qual cosa suposà que es durà a bon termini perquè és ben necessari per cremar les despulles dels animals sacrificats.

-I els camins municipals? I el cementiri?

-Durant l'any passat s'han gastat més de vint milions en camins. Se n'han asfaltat molts i s'han fet voreres netes; vàrem posar en marxa la idea de donar un 50% als qui volguessin asfaltar camins d'establidors que no fossin municipals, i ja se n'han asfaltat uns quants i n'hi ha d'altres en marxa.

Respecte del cementiri, he intentat, i en certs casos aconseguit, d'arreglar assumptes de tombes velles que eren de molts de parents i de vegades els familiars no estaven en bones relacions. Vàrem comprar unes finques que estan aferrades al cementiri per a una possible ampliació i per poder-hi cremar els balleigs dels rams i corones sense embrutar el Camp Sant.

-Voleu afegir alguna altra cosa?

-Voldria dir que això que he exposat ara no ha estat tasca meva exclusivament sinó que ho ha estat de tots, havent tengut el vist i plau de tots els equips, dels qui governen i dels qui no governen. Tothom sempre m'ha dit que sí.

Redacció

CENTRE DE PREPARACIÓ MATERNAL ATÈS PER COMARES

Carrer Rigo, 73 - LLUCMAJOR
Tel. 66 24 90 (Dimarts i Dijous horabaixa)
Tel. 66 17 98 (particular)

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
Divendres horabaixa (16,30 a 20 h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

Son Garcies, un nou pou per subministrar aigua potable a S'Arenal

La font aportarà un cabal de setanta mil litres hora

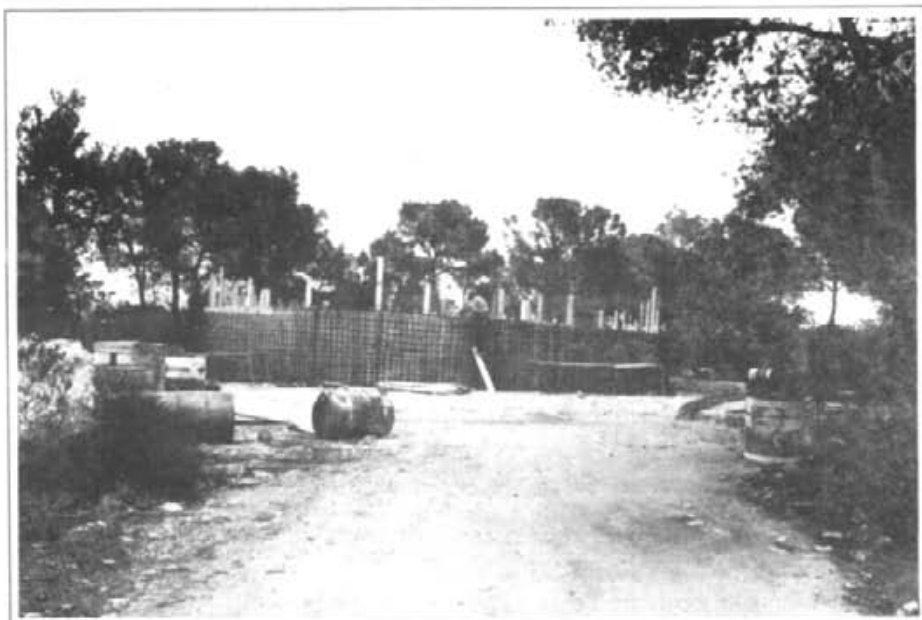
El pou de Son Garcies, l'entrada en servei del qual està prevista per al proper mes de juliol, aportarà setanta mil litres/hora a l'abastiment d'aigua potable a S'Arenal i urbanitzacions de la costa llucmajorera. El cabal de l'esmentada font enllaçarà amb la de Son Monjo, als quals, molt presumiblement, s'hi unirà un nou pou amb l'objectiu de garantir el subministrament davant de qualsevol problema inesperat de sequera, salinització o rotura de les instal·lacions.

El pressupost de les obres que es realitzen devora el pou de Son Garcies és de devers cinquanta milions de pessetes.

Aquestes obres consisteixen en la instal·lació d'un grup motobomba, dipòsit i xarxa de conducció; la capacitat del dipòsit és de cinc-cents metres cúbics, de construcció semisoterrada i de forma circular, amb quinze metres de diàmetre interior.

Actualment, tot el subministrament d'aigua potable a S'Arenal i urbanitzacions del litoral és en mans de la font de Son Monjo i al llarg de l'estiu passat, amb una extracció continuada de tot el dia, va aportar un cabal de dos-cents cinquanta mil litres en una hora. A partir del pròxim mes de juliol comptarà amb l'ajuda dels setanta mil litres del pou de Son Garcies.

El dipòsit, que permetrà l'entrada en servei de la nova font, està ubicat prop de la carretera Palma-Llucmajor, per S'Aranjassa i té una altària sobre el terreny de 2,40 metres. La xarxa de

conducció haurà de travessar l'esmentada via de comunicació i després continuar fins arribar a les instal·lacions de Son Monjo.

El projecte, a punt de cristal·litzar, ben prest, va començar l'any 1985 quan la demanda d'aigua potable va pujar espectacularment provocant que el cabal de Son Monjo resultés insuficient. El problema es va solucionar sobre la marxa amb la compra de devers dos-cents mil metres cúbics d'un pou ubicat devora S'Arenal. No obstant, això, la creixent salinització de la seva aigua ha motivat que els responsables del consistori, iniciassin

la recerca de pous nous i han decidit realitzar les obres de Son Garcies.

La subministració d'aigua potable a S'Arenal i zona costanera és obligació de l'Ajuntament que ha de donar compliment a un compromís heretat. L'any 1975, els urbanitzadors de la costa varen sufragar les obres del pou de Son Monjo, les conduccions i els dipòsits; en contrapartida, els responsables municipals varen subscriure el compromís de subministrament l'aigua necessària per tal d'atendre els nuclis urbans del litoral.

Francesc Verdera

TALLER AUTORITZAT

ANTONI ROSSELLO RAMIS

Carrer Navarra, 4-6 - Tel. 66 09 28

Maria Clara

Boutique

c/ Impremta, n.º 1 - (Pas. d'en Quint)
Tel. (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

Rt vos

CARTES

Sra. Directora de «LLUCMAJOR DE PINTE EN AMPLÉ».

Llucmajor

Adjunt li enviam un escrit, per publicar a la secció «Cartes al Director», que denuncia una actuació poc afortunada de la Policia Nacional.

El fet de pregar-li que la publiqui, no es deu a cap esperit de venjança, sinó al de donar a conèixer una situació que hauria de ser totalment anormal i que fa que, encara ara, hàgim de parlar de normalització lingüística i defensar una vegada més l'ús de la nostra llengua, ja emprada pels nostres avis i redebavis, en el nostre país.

Sr.:

Denunciam des d'aquí un fet que succeí el passat dia 6 d'abril; és prou representatiu de la situació lingüística i social que patim els ciutadans mallorquins «salvaguardats» per la Policia Nacional.

Aquesta mateixa carta l'adreçam als següents diaris: «Balears», «Diario de Mallorca», «El Día 16», «Última Hora», «Avui», «El País» i «Diari de Barcelona», entre altres. Tan de bo que els nostres diaris la publiquin!

El jove mallorquí Pere Massutí de 26 anys, fou amenaçat i portat a Comissaria per contestar a una parella de la Policia Nacional en català, llengua que, a més de ser la seva pròpia, és oficial a les Illes.

Els fets succeïren així: després d'aturar-lo en mig del carrer del Sindicat cantonada Llongeta, a les 14'30 hores, li demanaren que s'identificàs (cosa que féu amb el document d'identitat) i davant la seva negativa a parlar en espanyol i ar-

gumentar que tenia dret d'usar la nostra llengua a ca nostra i en tot moment, el «catxearen» d'alt a baix i l'insultaren. La situació entre Pere i els dos agents es continuà fent tensa, fins que va arribar a un punt on ell els demanà la seva identificació com a policies. No ho feren i aleshores li digueren que l'afer es resoldria a la Comissaria, on se l'emportaren.

Per entrar allà el sempentejaren de mala manera, i un d'ells es tregué la porra i digué: «te voy a partir las costillas».

En mig de sis policies, dins una sala, fou víctima una altra vegada d'insults, d'escarnis i de tota casta de befes: «Polaco», «hijo de puta», «puta mallorquí», «no te quedará ni un hueso sano»...

Cap dels sis policies tampoc no es volgué identificar.

Quan va demanar què podia fer per denunciar el tracte que havia sofert, li digueren que, «si lo hacía en español podía dirigirse allí mismo en Denuncias y si lo hacía en catalán o mallorquí que fuera al Juzgado de Guardia, al Consell o donde quisiera».

El mateix dia fou presentada la corresponent denúncia al Jutjat de Guàrdia.

Tenim proves que no tots els policies nacionals actuen d'aquesta manera; els qui no ho fan així, que no se sentin al·ludits.

Atentament,

Pere Massutí
Llorenç Massutí

ESCOLTAR, PLORAR I RIURE

Hi ha persones que es caracteritzen per obrar amb cautela i amb seny, són persones que generalment

no solen demostrar les seves opinions i que si ho fan realment mereixen ésser escoltades. Per altra banda, n'hi ha d'altres que amb l'únic objectiu de fer gràcia a la gent s'aferren a tot allò que creuen que els pot ajudar a fer riure per uns moments al gran públic. Però resulta que com moltes de coses que es fan públiques sense haver-les pensades una, dues i fins tres vegades, acaben generalment fent plorera i es desacrediten elles mateixes.

Tot això que acab de dir va a compte de l'article «xerrades de cafè» que va sortir publicat el passat mes a la revista. En aquella ocasió un senyor que escoltava va escriure unes paraules referides a la meua persona que, ho he de reconèixer, crec que varen fer gràcia a molta de gent, però que a mí me varen ferir ben fort en el meu amor propi.

És precisament aquest amor propi, el que me condueix a dir-li a aquest senyor, que té les orelles tant grosses, que convendria que canalitzàs tot el que sent cap al seu cervell i intentàs pensar si la persona de qui fa burla mereix ésser tractada per tal fi. Convendria també que recordàs que l'èxit o el fracàs esportiu s'hi amaga un esperit que desitja fer esport, un esperit que intenta jugar el millor que sap i, un esperit, en definitiva, amb ganes de participar.

Però no, a vostè això li és indiferent, a vostè l'únic que li interessa és que hi ha un individu que juga amb un equip que fa 14 setmanes que no guanya, que nom M. Monserat, que és el fill de batle, que quan era més jove feia molts de gols i que avui per avui no en fa cap. Mescla tots aquests ingredients i escriu una frase que és tant graciosa per a la gent i tant trista per a mí que no me queda més remei que dir-li que es pot sentir orgullós de la seva obra. Però, això sí, no oblidí

SANEAMIENTO
CALEFACCION

GABRIEL OLIVER

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES
CALEFACCIÓ
ENERGIA SOLAR

Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Melià, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

FINA

C/. d'Es Vall, 49
Tel. 66 11 58

mai que si qualche dia no dóna la talla allà on va i es cregui que l'ha de donar, li pot passar el mateix que a mí i tal vegada n'hi hagi un com vostè que l'exposarà públicament en una revista perquè tothom pugui riure de la seva desgràcia. Serà llavors quan jo m'afegiré al gran públic i intentaré riure i riure fins esclatar, mentres vostè plorarà i plorarà ESCOLTANT les rialles dels demés.

Miquel Monserrat i Ferrer
Jugador del C.D. ESPANYA

Benvolguda amiga: En nom del Comitè de Recuperació de la Llengua Catalana (C.R.L.C.), vos demanam la inclusió de l'escrit que segueix al periòdic de la vostra digna direcció. Els motius de la demanda també es desprenen de l'escrit. El Comitè de Recuperació creu que la potencialitat de resposta activa dels mallorquins és molt gran i que ara és colgada sota una capa d'inhibició difícil d'explicar. Una de les proves d'aquesta potencialitat soterrada n'és, precisament, l'existència del gran nombre de publicacions periòdiques de la Part Forana. Per a no-

saltres, és tot un símptoma, i un símbol. Gràcies. Amb afecte, vos saluda:

Macià Sbert i Vives
EL COMITÈ DE RECUPERACIÓ DE LA LLENGUA (C.R.L.C.)

Fa una crida als diversos col·lectius i persones més sensibilitzades i més combatives per fer front a la penosa situació a que es veu sotmesa la llengua i cultura catalanes.

A l'hora present, el procés de diglòssia és en una fase avançada (la llengua catalana, a Mallorca i a tota la nació, és marginada en un primer moment, i, després, és substituïda per la llengua castellana). No s'hi valen els recursos dels porucs que lloen els inefables avenços de la llengua catalana (nombre de llibres publicats, nombre d'alumnes, nombre de persones que l'entenen, extensió de la retolació, etc.). Tot això no atura el procés diglòssic. En aquests moments, els catalanoparlants de les Illes som en perill de ser lingüísticament minoritzats. La realitat d'una llengua ve donada pel nombre dels qui la parlen.

En front de la clara amenaça de la «solució final», les veus d'alarma s'ha multiplicat. S'ha estès la consciència lingüística, i s'ha manifestat la voluntat de resistència de nombrosos col·lectius. Però aquesta resistència és insuficient.

EL COMITÈ DE RECUPERACIÓ DE LA LLENGUA CATALANA entén que s'ha d'estendre aquesta voluntat de resistència a amplex capes de la població i que els col·lectius locals han de trobar la via per una creixent integració en ordre a aconseguir una incidència social consistent.

El C.R.L.C. vos proposa una campanya de sensibilització i propaganda a fi de trencar l'estat d'inhibició lingüística i cultural de les classes populars catalanoparlants. Hem de dir que la proposta no exclou als castellano-parlants, ans, al contrari, consideram que és una qüestió davant la qual no poden quedar impassibles, sinó fer un esforç d'integració.

Amb la idea d'anar per feina, vos demanam noms i adreces de persones interessades amb la tasca. Per contactar amb nosaltres, dirigiu-vos a l'apartat de correus 391. 07080 Ciutat de Mallorca.

Per ajudar a intensificar la campanya, disposam de la llibreta 15392-75 de «la Caixa». Oficina 204 (Es Fortí). Ciutat de Mallorca.

TALLERS CAÑELLAS - ROTGER

SERVEI
OFICIAL

FIAT

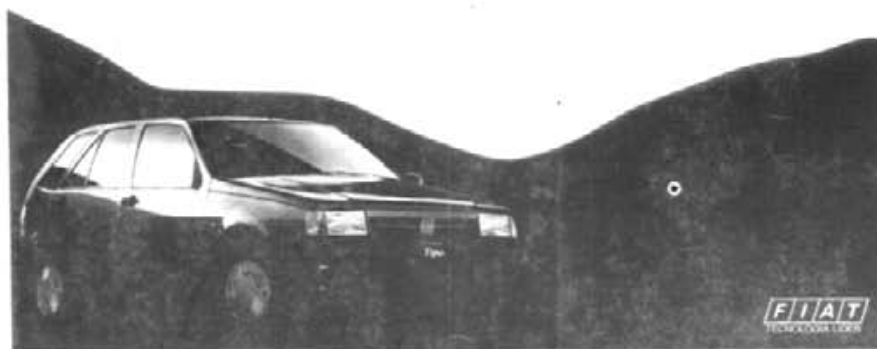

El taller de Cañellas i Rotger és el taller oficial de la marca FIAT a Mallorca, i a tota l'illa. El taller de Cañellas i Rotger és el taller oficial de la marca FIAT a Mallorca, i a tota l'illa. El taller de Cañellas i Rotger és el taller oficial de la marca FIAT a Mallorca, i a tota l'illa.

El taller de Cañellas i Rotger és el taller oficial de la marca FIAT a Mallorca, i a tota l'illa. El taller de Cañellas i Rotger és el taller oficial de la marca FIAT a Mallorca, i a tota l'illa. El taller de Cañellas i Rotger és el taller oficial de la marca FIAT a Mallorca, i a tota l'illa.

Comienzan los años Tipo.

**I ara també a S'Arenal
gran exposició i venda**

C/. Hispanitat, 19 - Tel. 66 06 47 (Llucmajor)
Plaça Reina Maria Cristina, 12-B - Tel. 26 89 12
S'ARENAL

XERRADES DE CAFÈ

Baralles lingüístiques

I que me'n dius, d'aquells que cremaren les instal·lacions de Televisió 3 d'Alfàbia, perquè no poguem veure els catalans?

-Crec que s'equivocaren, perquè allò que volien era espenyar el repetidor del segon canal.

-I, per què?

-Perquè no mos donin més programes en català.

-Ve ser el mateix, perquè a més d'«Ultras Gamberros», són anticatalanistes.

-Això per descomptat. Però jo crec que si bé els que són capaços de fer aquestes coses es poden comptar amb els dits, en canvi són molts els qui estan fins en el «monyo» dels programes en català.

-Idò és ben lamentable, perquè si no defensam nosaltres, els mallorquins, la nostra llengua, no seran els «forasters» qui ho defensaran.

-Jo crec que aquí hi ha una cosa que els catalanistes no veuen o no volen veure.

-I, què és?

-Que si bé tots, sobretot els joves, estan conscienciats

de la necessitat i dret d'aprendre a parlar i escriure correctament el mallorquí, no volen saber res del català de Catalunya.

-Però si només hi ha una gramàtica.

-Però el vocabulari és diferent. Desengana't. Això de Països Catalans, als mallorquins no ens cau bé.

-D'acord, però això vol dir que per aprendre el català no necessàriament s'ha de renunciar al nostre dialecte o variant i a la nostra independència política.

-Amb això de la Televisió ja l'estam perdent, perquè pel segon canal ens donen la tabarra en català en contra de la majoria dels mallorquins.

-Vols dir que ens agradaria sentir la segona cadena en castellà?

-Sí, així com ve de Madrid. I a tu, no?

-A mí, no.

-Idò ets dels pocs. Perquè molts estam cansats d'haver d'aguantar la retransmissió de partits de futbol i de pel·lícules en català, amb paraules que no són mallorquines.

-El que passa, és que hi ha, des de molts temps ençà, tanta d'ignorància, que moltes paraules creuen que són mallorquines i són castellanismes.

-Ja ha sortit la cançoneta! els catalanistes, als qui no pensen com ells, els tracten d'ignorants i llavors surten atemptats com aquest, d'Alfàbia.

-Vols dir que els justifiques?

-De cap manera. I tu, que justifiques aquells que embruten i rectifiquen els rètols escrits en castellà?

-No, però l'acció no es pot comparar.

-No, però els motius perquè es fan són els mateixos.

UN QUE ESCOLTAVA.

MALLORCA, MAGRADES

Mallorca ens agrada neta, ens agrada verda, pura i natural. Neta a les platges, als boscos, als pobles, ciutats i carreteres. Amb aigües cristal·lines i sense incendis forestals. Mallorca ens agrada guapa. Cuida Mallorca de la mateixa manera que cuides ca leva.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Temps Fugit

Curs 1962 - 1963

Dia 4 d'octubre de 1962, aquests al·lotets que aquí veis retratats, assistiren a la Missa de Sant Francesc, com a senyal del començament del seu Batxillerat. Els varen sofrir i educar, el Senyor Martí (Matemàtiques) el P. Canora (Geografia i Llengua), Dn. Francesc Romaguera Pvre. (Religió), Dn. Joan Calafat (Dibuix), el Sr. Martorell (FEN i EF), i a segon el P.E. Cloquell (Llatí i Francès), el P. Ginard (Geografia), Dn. A Palou (matemàtiques), Dn. Bernat Garcias (Ciències Naturals, Física i Química), el Sr. Manzano (EF i FEN). Més envant es trobarien amb Dn. Mateu Monserrat (Matemàtiques), Dn. Damià Verger (Lengua y Literatura), Dn. Joan Puigserver, Dn. Joan Puigserver (Matemàtiques), Dn. Sebastià Cardell (Francès i Matemàtiques), Dn. Antonio Masgosa i el Sr. Pérez (FEN i EF).

En Bartomeu Adrover Salvà fa de foraviler, en Francesc Bonnin Bonnin fa feina a Casa Julià de Palma. A segon curs, va venir n'Antoni Barceló Vert, del qui no tenim retrato, que actualment regenta el Bacus Pula a Son Servera; en Joan Caldés Mojer fa de sabater (Calzados Miquel S.A.) i de regidor de l'Ajuntament de Llucmajor (PSOE) -no hem trobat foto-. En Joan Clar Monserrat a part d'esser col·laborador de Llucmajor DE PINTE EN AMPLE, fa feina a la Caixa de Pensions «La Caixa» a Llucmajor; en Miquel Clar Oliver, és metge i està al Consell. En Miquel Company Tortella (que va venir a fer quart a Llucmajor) fa feina a l'Ajuntament de Palma; en J.M. Cortell Feliu fa feina a l'INEM de

Palma, en Vicens Ferretjans Font fa feina a Càrni-cas Sémar. En Miquel Julià Vidal fa de foraviler, en Bartomeu Llompart Ribas duu la Gerència d'Aigües Bastida i en Llorenç Mascaró Ferretjans pertany al Cos d'oficis del Palau Municipal d'Esports de l'Ajuntament de Palma; en Bartomeu Miralles Rubí està integrat dins la Cadena Sol; i en Maties Noguera Pons és professor d'E.G.B. a Ses Escoles Públiques de Llucmajor. En Cosme Oliver Campins fa feina a Aerpons, en Monserrat Ordines Pons està a la Caixa Postal de Palma; en Miquel Puigserver Lara a més d'aquarellista és delinquant de l'Ajuntament de Palma. En Mateu Quetglas Juan és Policia Municipal de Llucmajor, en Miquel Ribas Sánchez, té una fàbrica de confecció de pell a Palma, en Guillem Salvà Oliver és responsable de Departament Comercial de la Caixa Postal de Palma i en Miquel Sbert Garau, també col·laborador d'aquesta Revista, és Llicenciat en Filologia Hispànica, professor d'EGB, i Director de l'Institut Maria Antònia Salvà de Llucmajor. En Miquel Servera Boscanà fa feina a PREFAMA i el seu germà Miquel està a l'Ajuntament de Llucmajor. No hem pogut saber res d'en Joan Servera Gomila, ja que quan feia primer curs se'n va anar a Palma i no ha continuat mantenint contactes amb els seus companys. En Miquel Tomàs Munar, regenta un comerç a S'Arenal i finalment, tenim n'Antonio Vega Ballester, que fou primer Tinent de Batle a les anteriors eleccions d'Algaída, es dedica a l'hosteleria.

NOTA.- Al «tempus Fugit» del mes passat, on deia «en Guillem Salvà Truyols és l'Apotecari de la clínica Mare Nostrum» havia de dir: «En Guillem Salvà Mir, treballa al Banc de Crèdit Balear de Llucmajor i en Josep Francesc Salvà Truyols és l'Apotecari de la Clínica Mare Nostrum».

**FOTO ESTUDI
REPORTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITÀRIA**

C/ d'Es Vall, 21 - Tel. 66 00 29

FOTO CLAR

Perfumeria

*Reportatges, Fotos d'Estudi,
Carnet... i una extensa gamma
de productes de perfumeria*

**OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
VENDA DE CARRETS**

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

1er Curs 1962 - 63B. Adrover
SalvàF. Bonnin
BonninJ. Clar
Monserrat

M. Clar Oliver

M. Company
TortellaJ.M. Cortell
FeliuV. Ferretjans
Font

M. Jullà Vidal

B. Llompарт
RibasL. Mascaró
Ferretjans

B. Miralles Rubí

M. Noguera
PonsC. Oliver
Campins

M. Ordinas Pons

M. Puigserver
LaraM. Ribas
SánchezM. Quetglas
Juan

G. Salvà Oliver

M. Sbert Garau

J. Servera
GomilaM. Servera
BoscanaS. Servera
Boscana

M. Tomas Munar

A. Vega
Ballester

Col·legi St. Bonaventura - Lluçmajor

Gent de la vila

Tomeu Bergas, al servei de la música

En Tomeu Penya és el padrí de la banda de cornetes i tambors

En Tomeu Bergas és un music de professió i d'afició, ja que des dels 14 anys s'ha dedicat a crear conjunts musicals.

viscut a Lluçmajor. És casat i té dos fills i malgrat els seus quefers familiars sempre troba el temps necessari per poder viure al servei de la música.

Va néixer a Maria de la Salut fa 34 anys, però sempre ha

-Des de quant et dediques a les activitats musicals?

-Vaig començar quan tenia 14 anys. Amb uns amics assajàvem amb instruments fets nostres, construïem «nono-nonis» amb una canya i un forat enmig. Vàrem començar amb una banda de «per riure»... la bateria era feta amb pots d'olives, llavors ma mare em va comprar una guitarra de 300 ptes., però ben aviat ja tenguérem guitarres elèctriques i el mateix any ja havíem format el grup «Rayos azules» i actuàvem en públic, tocàvem el roc d'aquella època...

-Amb quants grups has actuat?

-Després del «Rayos azules», cap als anys 70 vàrem crear, més seriosament el grup «Aria»; érem cinc i anàrem a totes les revetles de Mallorca, després només en quedàrem tres i després dos. El nom s'ha conservat però les persones han anat canviant. Ara som tres: en Joan Xamena, en Joan Gamundí i jo. Tocam música ballable: pasdoble, tango..., actuam els dematins a l'Aquacity per a grups de la Tercera Edat i també anam als hotels.

Amb el grup «Flor d'ametler» tocam cançons mallorquines per a ball de bot. Solem acompanyar l'Escola de dansa, però també actuam tots sols.

Des de fa tres anys creàrem també la «Banda Calderona», uns amics d'Algaida i Lluçmajor. Des de llavors assajam i la majoria de cançons són nostres, però anam poc a poc i tira-tira, no volem fer massa feina ni ens volem cremar. Amb la «Calderona» jo cant, amb els altres grups toc la guitarra.

També he tocat dos anys amb en Tomeu Penya.

-I com és que tocaves amb en Tomeu Penya?

-Bé, vaig conèixer en Tomeu a Ca'n Fideu d'Algaida, quan anava tot sol, acabava de gravar el primer

Tomeu Bergas i Tomeu Penya, el padrí de la banda (Fotos Femenías)

disc, i ens va proposar a en Toni l'ern i a mi que l'acompanyàssim amb el conjunt que volia formar. A en Toni li va anar bé, però jo no

podia deixar penjats els meus amics del grup «Aria». Va ser més tard, quan en Toni se'n va anar a estudiar de metge a Barcelona, jo el vaig

Actuació de la banda de cornetes i tambors a Campos. (Foto Vidal)

substituir dos anys i vaig actuar amb en Tomeu Penya i el grup «Càrritx i roses» a Mallorca i a Barcelona. Però l'any passat en Tomeu va actuar amb un grup català i actualment amb el grup «Géminis». De fet el grup «Càrritx i roses» i tres elements més són els components de la banda Calderona.

«FAIG LES COSES QUE M'AGRADEN»

-Com és que sempre estàs engrescat?

-Mira, perquè supòs que tots feim les coses que ens agraden, i evidentment les coses que ens agraden es fan sense cobrar. Així passa amb la banda de cornetes... molts de dies m'enfad i crid, però tanmateix hi torn.

-I com va anar això de la banda de cornetes i tambors?

-A mi em va venir la idea i la vaig exposar a un parell de pares que havien tocat amb jo de petits. Això va coincidir amb la venguda a Lluçmajor de Sor Catalina, la qual ens dirigia quan érem petits i jo em

pensava que encara tendria aquells tambors i trompetes, però tot s'havia perdut i per això els pares que volgueren que el seu al·lot tocàs varen haver de comprar l'instrument.

El cas va ser que amb Sor Catalina volíem muntar la banda, però no va anar bé, perquè ella només volia tocar a les processons i jo trobava que ja que la banda ens duia tants mal de caps, havíem d'anar a tocar a d'altres pobles.

-I ara com funciona la banda?

-Són una trentena d'al·lots i deu o dotze nines. N'hi ha de molt petits, ja comencen als tres o quatre anys.

Assajam tres dies a la setmana, al carrer de darrera ca nostra. En Guillem Fullana s'encarrega dels tambors i jo de les cornetes. Els grans assagen tots junts i els petits per separat.

Quan anam a actuar ens solen donar unes 300 ptes. per a cada al·lot i aquests doblers els guardam al banc i una vegada cada any els distribuïm amb un obsequi per al·lot. Els qui vénen més als assaigs tenen l'obsequi més gros.

Hem decidit que cada any cerquem un padrí per a la banda i en-

guany serà en Tomeu Penya, el qual va venir la setmana passada per fer una festeta amb els al·lots i per cantar-los un parell de cançons. Cada any cercarem un padrí, ja sigui músic o futbolista.

-On actuau?

-Hem participat a la Primera Mostra de Bandes de cornetes a Manacor i ara hi tornarem a les Fires i Festes.

A Campos ens contraten per les festes i Sa Rua. També anam a les festes de S'Estanyol, Algaida, Badia Gran i evidentment a totes les de Lluçmajor.

-D'on treus tant de temps?

-Si un vol hi ha temps per a tot, però de vegades me manca temps. La meua família i jo ens hem de sacrificar tots els diumenges perquè és l'únic dia que podem assajar amb la «Banda Calderona».

Però en Tomeu és tan inquiet, tan actiu i estima tant la música que si tingués més temps encara el dedicaria a fer més coses i a realitzar experiments com el que va realitzar fa pocs dies amb la mescla d'orgue i trompetes per a la cançó «Desfile azul» del músic Joan Xamena.

Coloma Julià

Ses agujas d'es rebosillo

EL DESEO, S. A. LAURENFILM *presenta*

MULIERES

al
borde
de un
ataque
de

NERVIOS

Mallorquins, ciutadans de segona categoria?

Si heu llegit a la secció «Cartes al director» la carta de Pere Massutí haureu pogut comprovar com tres anys després de ser aprovada la Llei de Normalització Lingüística (29 -abril- 1989) encara no es compleix l'article 2 que diu:

El català, un dret

1.- La llengua catalana és la llengua pròpia de les Illes Balears i tots tenen el dret de conèixer-la i d'usarla.

2.- Aquest dret implica poder adreçar-se en català, oralment o per escrit, a l'Administració, als organismes públics i a les empreses públiques i privades. També implica poder expressar-se en català a qualsevol reunió, i desenvolupar en aquesta llengua les activitats professionals, laborals, polítiques, sindicals, religioses i artístiques; així com rebre l'ensenyament en català i rebre-hi informació a tots els mitjans de comunicació social.

Igualtat jurídica

3.- Les manifestacions en llengua catalana, en forma oral o escrita, pública o privada, produeixen plens efectes jurídics i de l'exercici d'aquest dret no pot derivar cap requeriment de traducció ni cap exigència dilatòria o discriminatòria.

Aquest fet demostra per una part, el poc ús que feim els catalanoparlants dels nostres drets lingüístics, ja que si tots els féssim respectar sempre, no s'haurien sorprès aquests policies d'una cosa tan «estranya» com és que un mallorquí parli la seva llengua a Mallorca, i per altra part el desconeixement que demostraren els policies tant de la nostra llengua com de les nostres lleis; sembla que oblidaren que la seva feina és protegir els ciutadans.

Si analitzam la legislació lingüística veurem que els ciutadans de Balears tenim el deure de conèixer l'espanyol i el dret de parlar el català, la qual cosa implica que un cata-

lanoparlant no pot viure a Mallorca sense l'espanyol en canvi a un castellanoparlant li basta la seva llengua per anar per tot. Davant aquesta situació injusta ens cal prendre una actitud forta de fer complir els nostres drets ja que els deures que tenim actuen en contra nostra, dit d'una altra manera: hi ha ciutadans de primera categoria i de segona categoria.

Com podem fer ocmplir els nostres drets?

Evidentment parlant sempre i en tot moment en català ja que els deures que tenim ens obliguen a ENTENDRE l'espanyol no a parlar-lo, aleshores si els organismes encarregats de protegir-nos diuen que no ens entenen ja és ben hora que hi posin remei, hi ha moltes possibilitats d'aprendre català. Ara que s'ha reconegut el català al parlament europeu és ben hora que sigui respectat a la seva pròpia terra.

Francina Capellà i Margalida Palou

No volíem criticar més, però...

Arg! La nostra Mansió tremola. Els vidres vibren, les portes s'agiten, les làmpares titil·len, els nostres avantpassats surten de les seves tombes, un llamp pega al parallamps i per un moment ens quedam a les fosques.

En Brandson, el nostre majordom, puja de les masmorres per veure què passa. Troba en Filibert transformat en home-llop que crida com un desesperat de dalt de la torre. Està molt enfadat perquè li ha arribat a les orelles que uns pobres d'esperit s'han superat i s'han atrevit a fer l'heretgia de segar la vida, temporalment, al nostre amic Voltor.

I deim temporalment perquè no és possible que un grup de bàmbols, incompetents, estúpids, impotents, estèrils, curts de gambals, disminuïts mentals, oligofrèncics i tres mil cinc-cents quaranta-dos adjectius més pugin acabar amb TV3 (ja ho veis, ara torna a funcionar). Ho sentiu? És IM-PO-

SI-BLE!!

Vulguis no vulguis ho comprenen. Què poden fer unes criatures de les característiques abans citades, més que punyir-se el nas i destruir tot el que tenguim que veure amb la nostra llengua.

De què van? No tenen res més que fer enlloc de fotre els altres? Han pensat què passaria si els enviàssim a prendre...? I si enlloc d'anar a cremar el repetidor haguessin anat a fer una volta pel «barrio»? Passaria que nosaltres podríem veure «Oh! Bongònia» i ells no tendrien remordiments de consciència (suposant que les rates tenen consciència).

Per què no poden respectar una cosa que és optativa?

Els habitants de la Mansió ens hem reunit per exposar el tema que ha enfadat tant a Filibert, el licàntrop.

Tots hem estat d'acord en què aquest acte s'ha comès no només en contra de TV3, sinó que ha estat un acte simbòlic en contra

de la nostra llengua. Per què?

Doncs perquè si no ho sabeu, encara (any mil nou-cents vuitanta-nou) hi ha «gent» (entre cometes) que s'ha proposat fer la vida impossible als altres, i com a conseqüència a ella mateixa, gent que creu que tot ha de ser com ella vol, impotents que s'aferren a una idea extremista que s'han de desengavallar amb una cosa o l'altra.

El Reialment Tenebrós Consell de la Mansió, després de reunir-se en taula rodona, creu que el millor que pot fer és donar un bon exemple a tots els infidels:

Prometem no cremar la TVE, no agafarem doblers de la cartera de la padrina, no estirarem la coa al moix, ajudarem a la nostra mare a llevar la taula, fins i tot ens dutxarem qualche vegada... però per favor, deixau-nos veure «Oh! Bongònia».

d4m14 full4n4 1 buj0s4

&

j4um3 s4lv4 1 l4r4

Moneda corrent

L'etiquetatge en català

Els industrials del nostre país inventen, creen, fabriquen i elaboren productes que etiqueten en una llengua que no és la nostra.

Aquest fet obliga la societat a organitzar fires, jornades, xerrades i exposicions de productes etiquetats en català, i això només és símptoma d'anormalitat: un país «normal» no necessita fer fires de productes etiquetats en la seva llengua perquè són tots en la llengua del país a qualsevol establiment.

Aquest és l'àmbit que es troba més endarrerit en la normalització lingüística, juntament amb la premsa,

si tenim en compte que l'empresa genera un volum de material escrit molt superior en quantitat al que pugui provenir d'organismes oficials o fins i tot del comerç.

Les causes, les podem trobar en el no gaire elevat grau de motivació de l'empresari, i en el fet que les pautes econòmiques (estalviar doblers, treball, problemes, etc.) no són les més adients per posar en marxa amb convicció un procés normalitzador.

Una de les entitats que més ha treballat en aquest sentit és l'Associació en defensa de l'Etiquetatge en Català (ADEC), la qual,

des de fa dos anys, intenta coordinar els diversos productors que etiqueten en la nostra llengua, promoure els productes que ja estan normalitzats i avançar en el nombre d'empreses que presenten la seva producció en llengua catalana.

Aquesta jove associació és també la responsable del primer cens dels productors que etiqueten en català, aparegut el desembre passat. Es tracta del «Llistat d'industrials i productors que etiqueten en català», editat amb la col·laboració de la Direcció General de Política

Lingüística del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

És una relació de productes amb etiquetes únicament en català, tant alimentaris com artesanals, juguetes, productes de perfumeria, de neteja, etc.

Els més nombrosos són, sens dubte, els alimentaris: aigua gasosa, cafès, carnis, congelats, congelats, conserves, destil·leries, fruites, verdures, llepolies, làctics, mel, herbes, olis, ous, pastes de sopa, llegums, xarops i orxates, i xurreria.

Aquests productes provenen d'arreu dels Països Catalans, i de Mallorca

VENGA A ADMIRAR EL TALENTO EN DIESEL.

PEUGEOT 405 DIESEL

- MOTORES DIESEL PEUGEOT
- ATMOSFERICO DE 1.905 CC Y 70 CV DIN
- TURBO INTERCOOLER DE 1.700 CC Y 92 CV DIN
- HASTA 180 KM/H
- 4.6 LITROS DE GASOL A LOS 100 KMS

- DIRECCION ASISTIDA Y FRENO ABR
- ELEVALINAS ELECTRICAS
- AIRE ACONDICIONADO Y TECHO PRACTICABLE
- BLOQUEO CENTRALIZADO DE PUERTAS Y MALETERO

Tallers MARINA

Joan Ramon
PEUGEOT - TALBOT
Agent Oficial

C/. Marina, 104 - Tel. 66 05 21
Exposició i Venda: Ronda Migjorn, 80
LLUCMAJOR

podem trobar:

-Aigua de Ca l'Abat

-Palo Sastre

-Destil·leries Jaume Mesquida S.A.

-Especialitats Gelabert (forn i pastisseria) Porres.

El naixement i la feina realitzada per l'ADEC és una garantia de cara al futur en l'avenç, modest però constant, de l'etiquetatge en català, feina fins i tot més eficaç que la de les institucions.

Com veis, el procés ja s'ha iniciat. Però això és només un tímid intent d'allò que de veritat hauria de ser.

Què ens cal per poder introduir el català dins el món empresarial i comercial? Esforç personal, acompanyat d'una certa dosi d'atreviment i prudència, trobar un suport extern, i la col·laboració de les institucions.

Ara per ara la societat civil és la que més sembla fer per resoldre la situació, però amb això no n'hi ha prou. És també necessària la unió dels empresaris per intercanviar experiències, oferir assessorament i donar difusió a la normalització amb realisme i fermesa a través dels seus productes.

Sabíeu que...

El centre de premsa de la seu de l'ONU a Ginebra va repartir per primer cop, el passat 21 de gener, documents escrits en català. Abans de la roda de premsa oferta a Terrassa per Jan Martenson, director general de l'oficina de les Nacions Unides a Ginebra, que va rebre el Premi per la Pau a la ciutat egarenca, la seu de l'ONU a Ginebra va fer arribar als periodistes el contingut del parlament de Martenson escrit en català, castellà i anglès.

LLISTAT
D'INDUSTRIALS
I PRODUCTORS
QUE
ETIQUETEN

EN CATALAN
EN CATALAN
EN CATALAN

La llista de la compra

Queviures

melmelada
mongetes
mostassa
nous
oli (d'oliva, de soja
/soja, de girasol)
olives, olives farcides
panses
pasta
pebre (bo, vermell, bord)
pinyons
prunes
safrà
sal
sèmola
sopa
sucre
tallarines
tàperes
vinagre
xocolata

ametles/ametlles (torrades, crues, salades)
avellanes
canyella (en pols, en rama)
cacau
cacauets
café
cigrons/ciurons
codonyat
coco ratllat
conserves, llaunes
dàtils
farina
fideus
galetes
llegums
lenties, llentilles
macarrons
maionesa
mel

A pesar de ser aus protegides les que cuidam aquesta plana, ens han tornat envergar una altra andanada i aquesta vegada ja han tret l'artilleria pesada. L'ocellet defensor del P.s.o.E. després de la travessia de l'atlàntic, vola més alt i millor, encara que creim que no és cap colom missatger.

S'equivoca de rumb. Seria més profitós que en lloc de defensar «persones» o «sigles» es dedicàs a defensar idees.

Per contestar la seva missiva haurem de començar pel final, on diu «Adéu... això vol dir que me'n vaig, no ses lletres (sigles) d'un partit».

Tú, ocell, critiques l'actuació dels de la penya perquè pels nostres escrits dedueixes com pensen i discrepen la seva opinió referent a política municipal i nacional del P.s.o.E. Nosaltres no pretenem criticar la teva opinió, no la compartim, però l'acceptam. És per això que per rebatre els arguments que empres, per desqualificar-nos, no ho farem desqualificant-te a tu sinó intentant demostrar que les actuacions del partit i persones que tant vehement defenses, són molt discutibles.

I tornam a parlar dels qui tant admires. Trobes que criticam més aquest Ajuntament que no els passats. Nosaltres creim que no. Encara que hi ha més motiu per criticar-lo. Aquests són els del «10 anys d'honradesa i fermesa». Els altres eren els corruptes de tota la vida. Aquests fan com els anteriors, donen càrrecs a dit als fills dels amics, fan els ulls grossos amb

les edificacions dels qui els donen suport polític, i a més a més, als qui no els cauen bé, els treuen defora fent cas omís de les sentències judicials.

Allò que sí és veritat és que els ocells com els humans ens dolem més d'una mostela en dit propi que no d'una tallada de cama en cos estern.

Dius que ja has intervengut d'altres vegades escrivint a la revista. No ho sabem. És possible. Però allò que és segur és que no ha estat per criticar aquesta secció quan era igualment crítica amb els passats Ajuntaments, com ho és amb aquest, ara. Equivocats o no, nosaltres, els depredadors, passam el mateix raser a uns i als altres. I tu, ocell de pau?

Ens critiques que utilitzem els Evangelis al nostre gust. Però no t'hem sentit criticar les declaracions que va fer el teu admirat Tomàs Garcias quan digué allò de: «Si el Bon Jesus tornàs, segur que seria socialista». Aquest no emprà els evangelis per fer-los dir el que volia. Aquest que pertany a un partit, que ha prohibit (creim que de mane a encertada), que la bandera d'Espanya, que és de tots, fos monopolitzada com a emblema d'alguns partits dretans, no dubta en intentar emprar el nom de Jesús en benefici del seu partit.

Per criticar aquesta acció, com critiques la nostra, no t'hem vist escriure una carta oberta a la revista, i emprar els Evangelis per dir que Jesús no pertanyeria a cap partit, que està per damunt de polítics i polítiques, i que, si vingués ara, seria ben probable que els mateixos que el varen crucificar (multinationals - mercaders, banca, el clero i els polítics) ho tornassin fer.

Com a comiat te volem dir que encara que tots defensem allò que creim, a nosaltres, ni amb govern com aquest ni amb un altre, sortirem a la foto. En canvi tu, ocell-llucmajorera, és ben possible que, si els que ara defenses volen complir amb tu, a la propera legislatura i compresos amb la política que preconitzaren al darrer Congrés sobre la participació de les dones en un 20 % a la política del partit, essent com són agraïts amb els amics, facin una culadeta i et deixin un lloc al banc de la Sala. Si no és així, al manco, si saben

TALLER MECANICO NOGUERA

DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL

Pedro Noguera Ensenat

Servei Oficial

C/. Ripoll, 30 - Tel. 66 22 13

CENTRE ÒPTIC EXPOLENT

M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIÓ

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74 S'ARENAL

qui ets, gaudiràs de la seva consideració.

A nosaltres només ens queda continuar anant alerta, no tan sols amb caçadors que amb bon esperit esportiu ens envien algunes perdigonades a les seves cartes, sinó amb la resta, molt més perillosos, que amb filats, lloses, ginyols i visc també intenten silenciar-nos.

Com pots veure, els plats de la balança estan a favor teu, a nosaltres només ens queda anar ulls vius i orelles dretes, i així i tot, si no canvien molt les coses, som aus a extinguir, mentre que d'altres ocells són protegits, com són els teuladers, que, de cada dia n'hi ha més.

La primera sessió plenària, després del pas de Manresa al PP, encara que el regidors no va poder assistir al Ple, oferí un nou aspecte quant a la postura dels populars. Mostraren una ferria oposició —al cap i a la fi és el seu paper— als diversos punts de l'ordre del dia. Segons me va comentar l'òliba, tan predisposats estaven a dir «no» que no volien comprendre el que significava obrir una partida pressupostària per col·locar-hi els préstecs sol·licitats per emprendre el projecte del polígon industrial.

També mostraren la seva discrepància pel destí que l'equip del govern havia decidit per al superàvit municipal. Consideraven els populars, amb raó, que en el nou repartiment dels més de cent quaranta milions, no es tenia en compte cap de les seves propostes que havien presentat en el debat dels pressuposts.

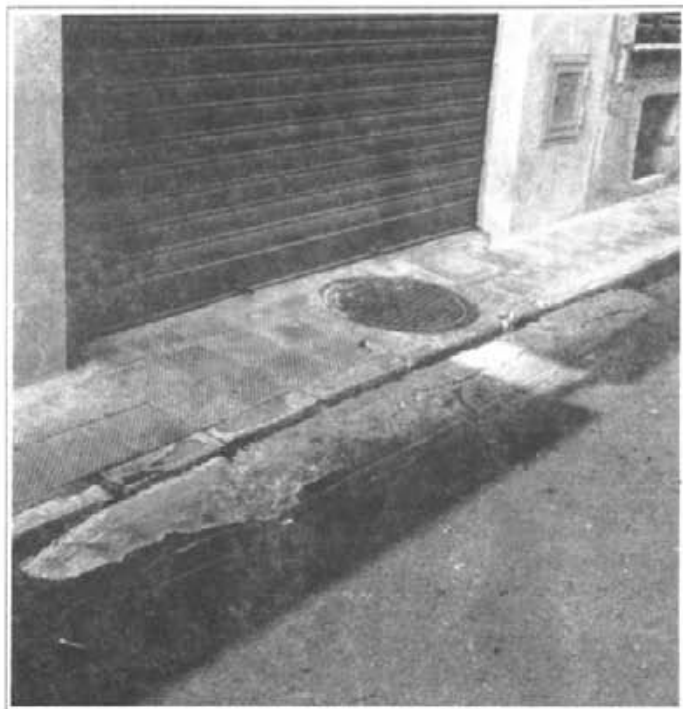
Els socialistes afirmaren que al seu dia les recolliren i acceptaren i que també les tenien presents. Quant a la seva realització no obriren la boca, per això al PP no li queda més remei que seguir amb les seves peticions a la llista d'espera.

Quant a la moció de censura, ni blanc ni negre, tot segueix igual. Les processons i pressions del PP ara són per a Miquel Clar i no sols des de la banda dels populars. El mussolet m'ha contat que algú d'UM està molt interessat en què es produeixi un

camí en el despatx de l'Alcaldia.

I el mussolet està tot content perquè a l'olla de la política hi ha posat espècies noves. Es tracta de l'intent de crear una candidatura independent. De moment ha començat amb un bon sopar que se repetirà cada mes per preparar les properes eleccions municipals.

Uns diuen que els promotors són polítics de centre, altres que es tracta de gent de dretes que no combrega amb els responsables i caps del PP llucmajorer; també és segura la presència d'empresaris turístics de S'Arenal. Ja veurem que serà quan serà cuit; de moment és al foc.

La netejada de rampes de formigó va ser una mesura necessària. Però actualment hi ha carrers on encara n'hi ha; si és perquè no les llevaren d'hora, mal assumpte, perquè hauríem de ser tots iguals. Si és que n'hi ha que ho tornen provar, és qüestió de posar-hi remei abans que no n'hi torni haver per tot el poble, perquè aquests obstacles, sobretot en carrers estrets, són un vertader perill per als conductors.

JAIME LLULL RODRIGUEZ

*INSTAL·LACIONSELÈCTRIQUES

Enllumenat
Instal·lacions d'energia solar
Muntatge de quadres elèctrics
Antenes TV

*INSTAL·LACIÓ DE COMPUTADORS

Canvis de tensió
Contractació de computadors

PRESSUPOST GRATUÏT

C/. Gómez Ulla, 45 - Tels. 66 17 92 - 24 22 86

Cristaleria Llucmajor

JOAN MOREY

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color
Decorats - Vidrieres artístiques

Ronda Migjorn, 105 Tel. 66 14 93 LLUCMAJOR

Andreu Puigserver Rigo, un jove llucmajorer professor de la Nick Bellettieri Academy (EEUU)

«La major acadèmia del món per aprendre a ensenyar»

Rares vegades tractam, des d'aquesta revista, aquesta modalitat esportiva i no és mai per motius discriminatoris, sinó perquè molts pocs esdeveniments tenístics es desenvolupen a Lluçmajor.

Avul creïm oportú parlar-ne amb n'Andreu Puigserver, nascut a Lluçmajor, titulat a l'Escola Nacional de Maestria de Tennis (Madrid). Coach Internacional de Tennis (EEUU) i Preparador Físic Diplomado (Barcelona).

Com et vares introduir al món del tennis?

Bé, va ser a Tenerife, en el Club de Tennis Oceànic. Allà m'impartiren les primeres classes per després passar per tots els equips inferiors fins arribar al primer equip.

Sabem que ara treballes com a entrenador. Què tal anaren aquells anys de competició?

Per a mí, varen ser molt divertits. Vaig jugar molts torneigs en pocs anys, en vaig guanyar alguns i vaig quedar ben classificat en d'altres. Vaig començar amb els regionals, nacionals i fins i tot vaig passar les prèvies d'alguns torneigs internacionals, quasi

tots els vaig jugar a les Illes Canàries on hi havia molt bon nivell.

Ara, l'ensenyança és ben diferent, què opines?

Des del meu punt de vista la carrera esportiva d'un jugador és molt diferent a la de l'entrenador que a més de jugar amb l'«alumne», ha de planificar la temporada, seguir el jugador als torneigs i el que és més important, ha d'estudiar cada dia noves tècniques o nou sistemes d'entrenaments per tal de millorar-se un mateix i consegüentment l'ensenyança.

Recentment has arribat d'EEUU. Què has fet a Amèrica?

Bé, allà se celebrava el Curs Internacional d'Entrenador i hi vaig anar per obtenir el títol, tot va anar molt bé i la mateixa acadèmia me va oferir treballar-hi de professor. És una gran oportunitat que em dona la NICK BELLETTIERI TENNIS ACADEMY, la millor del món per aprendre a ensenyar.

Aquest és el cas d'un llucmajorer que en el seu poble no ha tengut mai l'oportunitat de demostrar allò que és capaç de fer

Andreu Puigserver Rigo, un llucmajorer a EE.UU.

creant una escola de tennis, i la millor acadèmia del món el se'n duu per treballar-hi. Li desitjам sortir i

li demanam que ens tingui informats.

J.Q.

C.D. Espanya preferent, va ressucitar al tercer mes

Però no té molta salut

Joaquín

La novetat més impotant és el canvi d'entrenador, de Miquel Jaume per Joan Llompart, abans entrenador dels juvenils i que també ho continuarà essent. L'altra notícia important és que el mort ha ressucitat al tercer mes... però no té molta bona salut, i és que el C.D. Espanya i, coincidint amb el canvi d'entrenador, va guanyar el primer partit després de tres mesos d'abstinència i jugant, a més a més, molt bé. Però la cosa no va continuar prosperant ja que el següent diumenge, encara que guanyassin, es va tornar a reincidir en alguns moments dolents que tingueren pitjor resultat el partit següent, contra el port de Pollença, un dels equips més fluïdos del grup.

**SOLETAT, 2
ESPANYA, 0**

Un partit dematiner que també va perdre el C.D.

Espanya, contra el Soletat el qual va marcar el primer gol quan en S. Mas va transformar una pena màxima, i dos minuts més tard, Castro feia pujar el segon gol per al seu equip. Hem de dir però sense que serveixi d'excusa per justificar la derrota que el col·legiat Cabrer va veure el primer penaltí però no va veure el segon, a Cosme Tomàs quan mancaven dos minuts per acabar la primera part.

**ESPANYA,
ANDRATX, 2**

El pitjor equip que ha passat aquesta temporada per Lluçmajor se'n va dur amb tota justícia dos punts davant un Espanya ben trencat moralment, sense cap ambició. Només un tir a porta durant el primer temps i algunes ocasions de gol durant el segon però la defensa ho va saber resoldre.

ATC. RAFAL, 1

ESPANYA, 2

El vent fort en el camp del Rafal va afavorir durant un temps cada equip aprofitant els visitants aquesta circumstància.

Amb el canvi esmentat de l'entrenador espanyolista va arribar a la fi la victòria per al C.D. Espanya després d'un trimestre de joc dolent i de derrotes, i és que el nou entrenador, en Joan Llompart va ser valent i va deixar a la banqueta els defenses que fins a la data havien estat titulars indiscutibles i va trastocar totes les línies donant un fruit extraordinari. Per l'Espanya va marcar Vich el 0-1, en el m. 17. Empatà el Rafal per mediació de Castillo nou minuts després i en Pérez el va sentenciar quan arribava el descans.

**ESPANYA, 1
PETRA, 0**

Amb un solitari gol aconseguit per Franconetti, en el m. 13, va vèncer l'Es-

panya a un incòmode Petra que va tenir algunes ocasions per marcar però amb la mala sort i amb el porter Garí, va fer que la cosa acabàs d'aquesta manera.

**PORT DE POLLENÇA, 2
ESPANYA, 0**

Davant d'un dels equips més dolents del grup, l'Espanya va deixar escapar la penúltima oportunitat que li quedava abans d'acabar la lliga i esborrar allò negatiu que encara li quedava al seu compte. Hem de dir que tant Aragon com Ruiz varen tenir dues oportunitats ben clares per avantajar l'Espanya en la primera part del partit però no les aprofitaren, en canvi el port de Pollença si que les va fer servir i va marcar dos gols, el primer a través de Ruiz, i el segon, per Llompart quan va enviar de cap la pilota al fons de la xarxa quan es complia el m. 87.

Homenatge a Gabriel Paniza

En un acte senzill, però emotiu, aquest home del futbol local, de nom Gabriel i de llinatge, Paniza, va ser homenatjat per uns companys que en els tasques futbolístiques, en els bons i en els mals moments sempre han estat al seu costat. Ells són: Pere Cantallops, Jaume Tugores, Pere Benítez, Miquel Bujosa, Josep Cladera, Jaume Bonet i Llorenç Sastre.

Gabriel Paniza, davant els aplaudiments dels presents, va rebre l'escut d'or del C.F. Lluçmajor així com també la seva esposa, Margalida.

Redacció

Juvenils C.D. Espanya i Regional

Joan Llompart també ha passat a responsabilitzar-se del primer equip

Joan Quintana

Joan Llompart Ilucmajorer d'arrel però afincat des de fa molts anys a S' Arenal, ha passat a responsabilitzar-se també, des del passat 10 d'abril, del primer equip del C.D. Espanya. I delm també perquè continua com a entrenador i màxim responsable dels Juvenils.

Referent a aquests juvenils hem de dir que no han estat gens bons els darrers resultats des de la nostra darrera informació. El primer diumenge d'abril eren golejats (5-2) a Palma

contra l'equip col·legiat del Cide B, el qual va ser molt superior als Ilucmajorers, els quals només salvaren l'honor amb els gols de M.A. Corbalán i B. Cardell. Però la cosa no va acabar aquí i va continuar la mala ratxa set dies després a Ilucmajor, perdent de 0-2 amb el R. Calvo.

Després va venir la reacció espanyista i va ser justament a Cala Millor on es va empatar a 1 gol amb el Badia, gràcies a una pena màxima transformada per S. Martí.

El darrer resultat que co-

J. Amengual, F. Marin, i B. Cardell, Juvenils C.D. Espanya

neixem és l'empat a zero a casa contra el C.D. Felanitx.

Alevines C.D. Espanya II Regional

Ja s'ha acabat!

Quintana Castell

Com s'esdevé a la majoria de categories, la competició arriba al final i també pel que respecta als alevins de II regional (grup A). Amb un bon comentament, la cosa va anar de baixa fins que va arribar a un extrem incomprensible, amb una crisi de quatre mesos i quinze partits sense conèixer la victòria. Al final, la classificació ha estat discreta però dona una mostra concreta de la irregularitat dels jugadors de Llorenç Sastre i Jaume Paniza.

Però abans de la classificació passarem a resumir els darrers cinc partits. El primer d'abril es va jugar contra el quadre blanc i blau del Murer perdent de 2-1 per la mínima amb gol de M. A. Benítez. El següent enfrontament va ser a Ilucmajor i els blaus perdien altre cop ara contra els del Port de Pollença (0-2) contra el titular del mateix nom. Quan la cosa ja anava empitjorant va arribar una reacció tan

sorprenent com esperada i els espanyistes golejaren (7-0) a l'equip de Sta. Maria. Els gols varen ser marcats per G. Aguiló (4), J. Mut, M.A. Benítez i U. Grimalt i per acabar, el passat 29 d'abril, i d'aquesta manera concloure el campionat, es va jugar contra Ses Salines perdent de 3-1 essent G. Aguiló l'autor del gol.

GOLEJADORS

Els gols marcats pels jugadors blaus s'han repartit d'aquesta manera: U. Grimalt (15), G. Aguiló (14), León (5), Mut (4), Ruiz (4), Gelabert (2), Benítez (2), Jaume (2), Fèlix, Jiménez i López (1), i defensor en pròpia portal (1).

RESULTATS Pollença, 1
ESPANYA, 2

I VOLTA
Consell, 0 ESPANYA, 2
ESPANYA, 6 S' Horta, 1

ESPANYA, 3 ESPANYA, 0
Sollerenc, 0 La Salle, M., 0

Barracar, 1 ESPANYA, 0	ESPANYA, 2 Porreres, 2	ESPANYA, 1 Pollença, 2	ESPANYA, 1 Pto. Cristo, 3
ESPANYA, 9 Atc. Alaró, 2	Sta. Maria, 5 ESPANYA, 2	S' Horta, 4 ESPANYA, 1	Murer, 2 ESPANYA, 1
Pto. Cristo, 2 ESPANYA, 1	ESPANYA, 0 Ses Salines, 0	La Salle, M., 2 ESPANYA, 0	ESPANYA, 0 Pt. Pollença, 2
ESPANYA, 2 Murer, 1	II VOLTA ESPANYA, 3 Consell, 0	ESPANYA, 0 Barracar, 0	Porreres, 2 ESPANYA, 0
Pt. Pollença, 3 ESPANYA, 3	Sollerenc, 4 ESPANYA, 1	Atc. Alaró, 3 ESPANYA, 3	ESPANYA, 7 Sta. Maria, 0

CLASSIFICACIÓ

Com que no disposarem de la final, vos oferim aquesta que es va con-

templar quan faltaven dos partits per la conclusió i que no varia gaire de la darrera la qual la vos oferim en la pròxima edició.

Porto Cristo C.F.	24	1 ^a	5	1	72	18	4
C.F. Pollença	24	16	3	5	75	34	30
Pto. Pollença C.F.	24	15	5	4	77	46	35
U.D. Porreres	24	15	3	6	65	26	33
U.D. Sollerenc	24	14	4	6	65	24	32
U.D. Barracar	24	12	8	4	47	24	32
C.D. La Salle M. del M.	24	10	5	9	40	39	25
C.D. España	24	7	6	11	42	42	20
C.F. S' Horta	24	9	1	14	46	49	17
C.D. Santa Maria	24	6	4	14	42	77	16
C.D. Murer	24	6	4	14	25	44	16
C.D. Ses Salines	24	6	3	15	24	62	15
C.D. Consell	24	2	5	17	17	70	9
C.D. At. Alaró	24	2	3	19	31	107	7

Benjamins C.D. Espanya

Ha acabat la temporada

Quintana

El passat 1 d' abril es va jugar el partit ajornat Espanya - Campos el qual va acabar en golejada (0-4) a favor dels visitants. Una setmana després els nostres representants tornaven perdre (0-2) a Lluçmajor, aquest pic contra el Felanitx. I va acabar aquest Vllè Torneig de Futbol Benjamí, el 15 d' abril, almenys pel que respecta al grup B, de la Zona de Manacor, amb el partit Petra-Espanya que va finalitzar amb empat a un, amb gol de Ferragut.

RESULTATS DE LA TEMPORADA 1988/89

I VOLTA

ESPANYA, 1
Avance, 3

Campos, 6
ESPANYA, 0

ESPANYA, 2
Escolar, 0

Porto Cristo, 3
ESPANYA, 3

ESPANYA, 0
Cala Millor, 1

Barracar, 0
ESPANYA, 1

ESPANYA, 1
Cardassar, 0

Felanitx, 3
ESPANYA, 1

ESPANYA, 1
Petra, 2

II VOLTA
ESPANYA, 4
Ses Salines, 1

Avance, 7
ESPANYA, 0

ESPANYA, 0
Campos, 4

Vilafranca, 0
ESPANYA, 6

Escolar, 0
ESPANYA, 0

ESPANYA, 3
Pto. Cristo, 0

Cala Millor, 5
ESPANYA, 0

ESPANYA, 3
Barracar, 0

Cardassar, 2
ESPANYA, 4

ESPANYA, 0
Felanitx, 2

Petra, 1
ESPANYA, 1

GOLEJADORS I CLASSIFICACIÓ

Un cop acabada la competició, l'equip dirigit pels germans Morell, Sebastià i Antoni, ha aconseguit una classificació intermitja i han encaixat, en 22 partits jugats, 41 gols i n'han marcat 35. Aquests 35 gols han estat aconseguits per A. Ferragut (26), J. Cerdà (4), P. Muñoz (2), J. Segura (2) i J.D. Lagüela (1).

La classificació final és aquesta:

▲ J.M. Gracia, A. Ferragut, P. Janer i J. Segura. Benjamins C.D. Espanya.

◀ J. Grimalt, J. Cerdà i J.D. Lagüela, Benjamins C.D. Espanya.

	J.	G.	E.	P.	G.F.	G.C.P.
Cala Millor	22	20	0	2	84	14
Campos	22	18	1	3	72	10
Avance	22	17	0	5	72	28
Felanitx	22	14	2	6	41	30
Pto. Cristo	22	13	3	6	62	31
Espanya	22	9	4	9	35	41
Escolar	22	8	4	10	24	41
Petra	22	6	4	12	26	44
Barracar	22	5	1	16	25	53
Vilafranca	22	4	2	16	16	81
Cardassar	22	3	3	16	22	57
Ses Salines	22	3	2	17	22	78

Entrevista a Pepe Luís García

Breu història i projectes del Bar Rt. «Tropical»

Com va nèixer el «BAR RT. «TROPICAL»?

Fa sis anys tenia llogat el «Gran Via», el negoci m'anava bé i vaig veure que podia emprendre l'aventura de muntar un negoci propi, i així va nèixer el que és ara BAR RT. TROPICAL. També he de dir que al llarg d'aquests anys sempre hem procurat tenir allò que demana el client i d'aquesta manera el negoci ha prosperat.

I l'equip de futbol?

Vàrem començar a fer partits entre amics i a causa de l'afició al futbol que hi havia entre la clientela, vàrem decidir de federar l'e-

quip a la competició de Futbol d'Empreses. Entre aquests amics, molts ja havien jugat abans, per la qual cosa l'equip va ser bastant competitiu; com tots els que hem tengut fins ara. També he d'afegir

que ens varen ajudar molt en aquesta tasca, en Biel de Ca Na Marola, el d'el Forn Ca'n Paco i en Vidal dels Llicors.

Podries dir quina ha estat la trajectòria de l'equip?

El primer any que jugàvem, férem campions de grup; el segon any, subcampions de grup i també de Mallorca, com també quarts de Balears, el tercer any el sisè lloc i enguany els quarts, encara que tenim l'esperança i il·lusió de guanyar el Torneig Primavera que comença dia 29 d'abril i la final es juga a Elvissa dins el mes de juny.

Quins són els futurs projectes?

El primer és el de continuar amb la tasca que ja tenc (restaurant i equip), però també tenc un ambiciós projecte, el de muntar un petit complex esportiu (pistes de tennis, squash, badminton, sauna, gimnàs, etc.) i esper que si no és a final d'estiu, que funcioni per l'any que ve.

Vols afegir alguna altra cosa?

Només donar les gràcies a tots els clients, a la gent que m'ha ajudat en l'equip i com no, als jugadors.

Jeroni Tomàs

EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES

**GERMANES
PUIGSERVER**

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:
De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
i els dissabtes de 9 a 19
Cl Orient, 8
Tels. 66 20 08 - 66 11 12
LLUCMAJOR.

TALLERS LLUCMAJOR
SERVEI OFICIAL

Reparacions en general
Planxisteria i pintura

Ronda de Ponent, s/n. Tel. 66 12 67 (LLUCMAJOR)

Colombofòlia

Campionat dels coloms missatgers

Francesc

Es continua disputant aquest interessant torneig organitzat pel Club Colombofíl·lic Il·lucmajorer. Als moments de fer aquesta ressenya estàvem molt nerviosos, degut al mal temps, perquè esperàvem els coloms de l'amollada de Valls. I, per desgràcia per a molts de colomistes no va ser necessari desprecintar els rellotges. Això vol dir que n'arribaren pocs, TRES COLOMETSI.

Aquests tres colomets varen ser els venturosos d'aquesta amollada, dels 57 que foren engabiats. Dos arribaren més o menys d'hora però el tercer arribà a les 20'45 hs. que amb el mal temps que feia sembla increïble la rapidesa de l'aucell.

Anteriorment se van amollar de Puerto Llano (610 km) un total de 84 coloms i en varen fer el cent per cent, la qual

cosa succeïx ben poques vegades.

Per tant, ens podem donar per convençuts que els km. no fan gaire por, sinó les condicions meteorològiques. Amb aquestes dues proves, una de gran fons (610 km) i l'altra de velocitat (240 km) demostren una vegada més el que hem informat abans.

En aquests moments, ens manquen dues amollades per acabar el campionat, una des de Logroño (gran fons) que puntua a la regularitat i l'altra des de Cabeza de Buey (Badajoz), també de gran fons. Però aquesta és una amollada organitzada per les societats colombofílies de Mallorca. Esperem que el temps ens afavoreixi i a veure si quedam amb un bon sabor de boca, perquè si no és així la repartició de premis serà trista i poc de veure.

Com a molt un tercer lloc

La lliga de bàsquet sènior masculí està arribant al seu final i a l'hora de tancar l'edició d'aquest número només falta jugar el que serà el darrer partit de la temporada, el diumenge dia 7 d'aquest mes entre l'Aquacity Il·lucmajor i l'Òptica Abel de Palma dins la pista del Sant Josep Obrer. Aquest partit es disputa per conèixer quin serà l'equip classificat a la tercera posició.

Per arribar a aquest partit, l'equip Il·lucmajorer ha hagut d'eliminar a quarts de final a l'equip col·legial del CIDE, per això es necessita d'un tercer partit. A la victòria primera dins la pista de Il·lucmajor va seguir una derrota dins el camp del CIDE i va ésser en el tercer partit quan amb un final molt disputat i on es perdia per 7 punts a falta de tres minuts per acabar el partit, es va aconseguir la classificació per a semifinals. Només el coratge i les ganes de guanyar dels locals els va fer superar un encontre que es tenia molt mal encarnat i en cas de perdre-ho hagués suposat una seriosa decepció per tots els aficionats Il·lucmajorers al bàsquet. S'havia aconseguit passar a lluita per les quatre primeres posicions de la lliga, però el fet d'haver quedat classificat a la fase anterior en la quarta posició l'obligava, fos qui fos el seu contrincant, a haver de disputar el tercer partit, en cas d'ésser necessari, dins camp contrari.

Per altra banda, els altres tres equips que estaven a semifinals eren l'Òptica Abel que havia eliminat, necessitant també d'un tercer partit, a l'Espanyol, el Perles de Manacor que en només dos partits s'havia desfet de l'Hispania, i la Impremta Badia de S'Arenal que per la seva banda havia eliminat a l'equip de l'Andratx sense necessitar del tercer partit. Els partits de semifinals eren, Perles-Aquacity, i Òptica Abel - Impremta Badia. La Impremta Badia va aconseguir passar a la final necessitant només dos partits a jugar a Manacor on malgrat la il·lusió demostrada pels jugadors de N'Alejandro Segura, això no va ésser suficient i varen caure derrotats per un equip que va demostrar ésser en tot moment el màxim aspirant al triomf final.

Arribats en aquest punt, per una banda es jugava la final: Perles-Impremta Badia i el partit pel tercer i quart lloc: Òptica Abel-Aquacity. Després de guanyar cada un dels equips dins la seva pròpia pista, serà el proper diumenge dia 7 es decidiran de manera definitiva les quatre primeres posicions i es conclourà aquesta edició de la lliga de bàsquet sènior masculí.

El Il·lucmajor, opta encara pel tercer lloc, i encara que això pot semblar tenint en compte les aspiracions de campió de l'equip, una vegada s'analitzen la gran quantitat de problemes que s'han plantejat aquesta temporada, on ni tan sols en els sopars s'han pogut reunir els dotze jugadors, i no diguem a un entrenament o partit. Ja per llessions, viatges, malalties o serveis militars, ha estat totalment impossible tenir l'equip complet a cap partit.

S. Monserrat

Graboplast

ROTULOS LUMINOSOS Y GRABADOS
EN GENERAL
PLASTICOS - LATON - NEON
CARTELERIA PARA HOSTELERIA

Cra. Il·lucmajor - S'Arenal - Tel. 66 10 10 (LLUCMAJOR)

Campionat de pesca

El Club de Pesca «ES CAP ROIG», del qual n' és president el Sr. Guillem Barceló, ha clausurat la temporada, després de realitzar una sèrie d'activitats i competicions encaminades a estimular la participació de la gent a l'esport de la pesca.

Aquesta temporada s'han realitzat quatre proves de pesca de «roquera», tres proves de pesca amb «volant», una de pesca «a la fluixa» i de pesca de calmars de fons, en les quals s'han obtingut els següents resultats:

ROQUER TROFEU «LA CAIXA»

1' H. reda.
2^a M. Vidal
3' P. Pedregosa
Peça major: A. Garcias

TROFEU «ILLA MOTORS»

1' M. Vidal
2^a F. Laredo
3' F. Pedregosa
Peça major M. Vidal

TROFEU «EMPRESSES FULLANA»

1' M. Vidal
2^a F. Pedregosa
3' P. Pedregosa
Peça Major M. Vidal

TROFEU «PRESIDENT»

1' M. Vidal
2^a F. Pedregosa
3' P. Pedregosa
Peça major P. Pedregosa

TROFEU «REGULARITAT»

1' M. Vidal
2^a F. Pedregosa
3' Margalida Miralles
4^a P. Pedregosa
Peça major J. Izquierdo

BARCA TROFEU «PINTURES AVELINO»

1' M. Vidal
2^a J. Vidal
3' J. Izquierdo
4^a F. Izquierdo

Club Pesca «ES CAP-ROIG»

Peça major J. Izquierdo

TROFEU «LA CAIXA»

1' J. Izquierdo
2^a J. Vidal
3' F. Laredo
Peça major M. Vidal

TROFEU «PRESIDENT»

1' M. Vidal
2^a B. Vila
3' A. Mascaró
Peça major A. Mascaró

TROFEU «REGULARITAT»

1' M. Vidal
2^a A. Garcias
3' J. Izquierdo
4^a J. Vidal
Peça major A. Garcias

FLUIXA TROFEU «IMPRENTA BAHIA»

1' J. Sampol
2^a J. Vaquer
3' H. reda
Peça major J. Sampol

CALAMARS TROFEU «CÁRNICAS SEMAR»

1' G. Barceló
2^a J. Vaquer
3' H. reda
Peça major J. Sampol

CALAMARS TROFEU «CÁRNICAS SEMAR»

1' G. Barceló
2^a H. reda
3' J. Sampol
Peça major J. Sampol

Per tancar la temporada es va fer un dinar al Restaurant «Es Mollet» de S' Estanyol, on es varen entregar els trofeus als guanyadors. Formaven part de la taula presidència la Sra. Vidua de D. Ramon, D. Miquel Clar, D. Guillem Barceló i Sra., D. Joan Monseirat, D. Sebastià Fullana i Sra., el Sr. Francesc Martínez i Sra., els quals feren entrega dels trofeus als triomfadors de les diferents proves realitzades durant la competició.

B.F.

PASTISSERIA

Ca'n Lluc

Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 660669
LLUCMAJOR (Mallorca)

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

**ZANOQUERA
GARCIAS**

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

NAIXEMENTS

-Antònia Aina Tomàs Gelabert, filla de Miquel i de Margarida, va néixer dia 15/3.

-Sebastià Grimalt Bonet, filla de Josep i Joana, va néixer dia 31/3.

-Gabriel Montiel Pascual, fill de Jesús i Petra, va néixer dia 6/4.

-Pau Josep Núñez López, fill de Josep i M^a del Carme, va néixer dia 8/4.

-Catalina Sevilla Puig, filla de Julià i Catalina, va néixer dia 16/4.

MATRIMONIS

-Francesc Serra Torres i Margarida Sastre Verdera, es casaren dia 13/4 al Jutjat de Pau.

-Antoni Bonnin Pons i Margarida Morell Canyelles, es casaren dia 13/7/85 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.

-Jesús Domínguez González i Mª Lluïsa Gualda Martínez, es casaren dia 14/1 a la Parròquia de San Miquel.

-Terence Adderley i Judith Baak, es casaren dia 20/4 al Jutjat de Pau.

DEFUNCIONS

-Carme Serrano Tornel va morir dia 3/4 als 65 anys.

-Josep Garí Tomàs, morí dia 8/4 als 61 anys.

-Joan Vaquer Vidal, morí dia 8/4 als 74 anys.

-Jaume Clar Clar, morí dia 7/4 als 64 anys.

-Jerònia Garcias Clar, morí dia 10/4 als 86 anys.

-Maria Sastre Tomás, morí dia 11/4 als 80 anys.

-Antoni Cerdà Garau, morí dia 17/4 als 76 anys.

-Margarida Oliver Ramis, morí dia 17/2 als 82 anys.

-Bel Álvarez Móra, morí dia 25 als 85 anys.

-Joan Jaume Cerdà, morí dia 27/4 als 84 anys.

Nuevo Renault 19 Diesel DERROCHE DE FUERZA

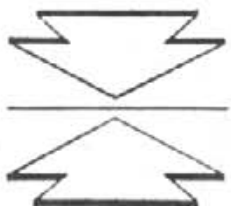
El nuevo Renault 19 Diesel es un coche que deriva su fuerza de los nuevos motores DERROCHE DE FUERZA. Con una potencia de 1.400 cc. y 1.600 cc. de cilindrada, los nuevos motores Diesel de Renault 19 ofrecen una gran capacidad de arranque y una gran elasticidad. En el interior, el confort y la amplitud de espacio son los puntos fuertes del nuevo Renault 19 Diesel.

FUERZA EXTERIOR con una nueva fuerza exterior, a la que se suma la gran potencia interior. El nuevo Renault 19 Diesel, con su gran capacidad de arranque y su gran elasticidad, ofrece una gran capacidad de arranque y una gran elasticidad. En el interior, el confort y la amplitud de espacio son los puntos fuertes del nuevo Renault 19 Diesel.

RENAULT
BARTOLOME JAUME NADAL, S.A.

Flonda Migorn, s/n
Tels. 66 01 40 - 66 00 41
LLUCMAJOR
Sant Cristòfol, 6
Tel. 26 00 01 - S'ARENAL

**CENTRE
DE
RECONeixEMENT
MEDIC - PSICOLOGIC**

ANTONI ISERN OLIVER

LLUCMAJÓ.

Carrer Antoni Garcias, 1-a (damunt Ca's Notari)

**certificats
mèdics per a
permís de conduir i
llicència d'armes**

HORARI:
Dilluns i Dijous de 16,30 a 21 h.

P'ES FORAT DES MOIX

Aquesta «zona verde» a l'entrada de Lluçmajor i al lloc on conflueixen les carreteres de Ciutat i de S'Arenal, no és massa vistosa. No sobraria qualque pesseteta

de la millonada que es gasta a S'Arenal i també fariem qualque cosa per a aquest poble?

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS
CONGELATS
POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

sa teulera

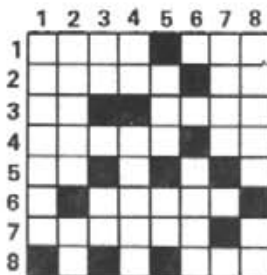
CERÀMIQUES - FET A MÀ
PLANTES I FLORS

C. Campos, 80 - Tel. 66 01 76 - LLUCMAJOR

MOTS ENCREUATS

HORIZONTALS.— 1. Mitjà de locomoció arrossegat per una locomotora. Gran bossa de roba en la qual es posa gra, farina, etc. 2. Quan els alumnes en fan, el mestre sol dir "icallaul". 3.ª persona sing. present indicatiu del verb anar. 3. (Al revés) nom de consonant. 1.ª persona plural present indicatiu del verb seure. 4. Embarcació petita destinada generalment a la pesca. Sensació que provoca ganes de vomitar. 5. En el joc de cartes és el nombre 1. 6. Instrument que els pagesos empenen per a llaurar. 7. (Femení) és diu d'una cosa que té molta longitud. 8. 2.ª persona singular de l'imperatiu del verb fer.

VERTICALS.—1. Acció de treballar. 2. Acció de repassar, per exemple, una lliçó. Forma de pronom que significa a ell. 3. Preposició que indica lloc. Vocal repetida. 4. Negació. Mitjà de locomoció arrossegat generalment per un animal. 5. 3.ª persona singular del present indicatiu del verb usar. Inicials de l'escriptor Angel Guimerà. 6. (Al revés) dona fantàstica que té poders màgics. 7. Mitjà de locomoció que vola. 8. Mitjà de locomoció amb motor, de 4 o més rodes, emprat per transportar mercaderies. (Al revés) afirmació.

Solució: Horizontals: 1. Sopar, C. 2. Anev, Ara. 3. Ras, Tel. 4. D, Coloma. 5. Ira. (Al revés) mala. 6. Neró, IUA. 7. (Al revés) Ma. Rap. R.

Verticals: 1. Sardina. 2. Ona, Rem. 3. Pescar. 4. (Al revés) Va, O, Or. 5. R, La, A. 6. (Al revés) Pilota. 7. Remau. 8. Calamar.

SA FONT

C/. Font, 5 - Tel. 66 14 17 - LLUCMAJOR

- * JOIERIA
- * RELLOTGERIA
- * OBJECTES REGAL
- * REPARACIONS

Restaurante-Asador
LLUCMAJOR

Avda. Carlos V
Esq. Carretera Campos
Teléfono 66 04 89
LLUCMAJOR
(Mallorca)

**PISCINA, TERRASSA
I MENJADOR D'ESTIU**

*Especialitat en carns al forn
i a la brasa*

**LOCAL PER A NOCES I
COMUNIONS**

RESTAURANT

GRAN VIA

**NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEIGS**

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

*Sabates
Ca'n Gramet*

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

La Nueva Generación

El IBIZA II que todos queríamos

SEAT

Cra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

**Rubí Automòviles
Llucmajor, S.A.**

*Venda i assistència
tècnica dels productes:*

BOSCH
Automòbil

BOSCH
Eines

BLAUPUNKT

Calentadors
JUNKERS

Electricitat i Electrònica
de l'automòbil

INJECCIÓ DE BENZINA

Aires acondicionats
CARRIER
CUIA S.A.

Tacògrafs

So i alta fidelitat
Automòbil

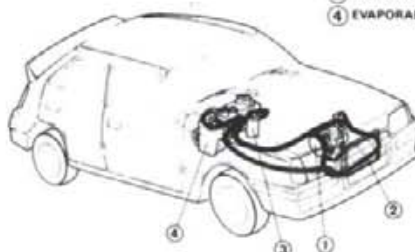
BLAUPUNKT
Alarmes
Esquiladores
Motoserres
Plaques solars
Generadors
Lloguer maquinària
Martells

**AUTO-ELECTRIC
Barceló**

Ronda de Ponent s/n. - Tel. 66 01 70 (LLUCMAJOR)

 CUPIA, S.A.
AIRE ACONDICIONADO PARA AUTOMOVILES

- 1 COMPRESOR
- 2 CONDENSADOR
- 3 FILTRO DESHIDRATADOR
- 4 EVAPORADOR

PER COMBATRE LA CALOR,
AIRE· CONDICIONAT ES
LA SOLUCIÓ

TENIM UNA GAMMA DE TOTS
ELS MODELS
PER A TURBINES I CAMIONS

SERVEI OFICIAL «MICHELL»